

magazine

BOLERO

NR. 342 — HUMORISTISCHE SEX-MAGAZINE — FL. 1,80

BIJ DE VOORPLAAT EN HIERBOVEN

Het zonnige meisje van onze voorpagina luistert naar de naam Bernadette en voelt zich best thuis in Oma's oude spulletjes die vandaag de dag weer heel populair worden. Wie net als grootmoeder in zo'n ijzeren ledikant wil liggen moet er een paar lieve centjes voor over hebben, geen wonder dus dat de kleding daar onder zal moeten lijden en Bernadette nog net genoeg geld over had om zich daarbij een vrolijke hoed aan te schaffen!

No. 342 — MEI 1974

BOLERO MAGAZINE

Verkoopprijs F. 1,80

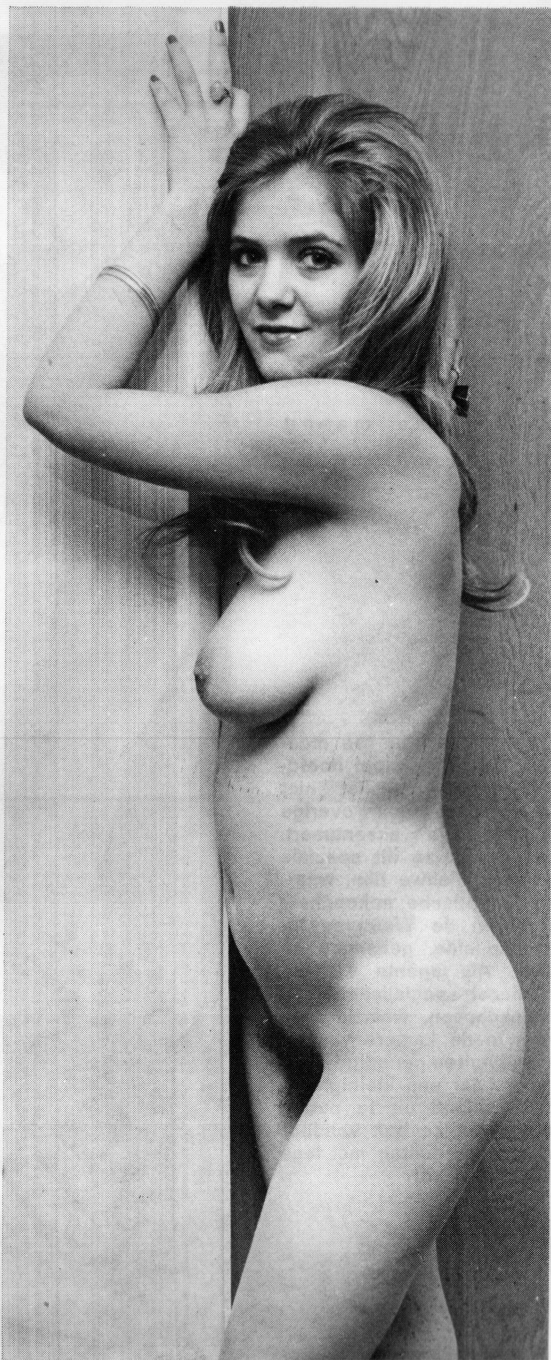
DRUK EN UITGAVE A.T.H.
POSTBUS 507 - ROTTERDAM

Verschijnt elke maand
(Ongeschikt voor jongeren dan 18 jaar)

Elke kenner zal echter toe moeten geven, dat een simpel hoofdeksel Bernadette beslist niet misstaat en juist haar overige vormen heel fijn aksentueert. Overigens draagt ze dit speciale kapsel in haar nieuwe film, waarin ze als Egyptische schoonheid moet proberen de Westerse indringers bepaalde geheimen te ontfutselen. Als agente van de geheime dienst specialiseerde ze zich in buikdansen, waardoor ze als vanzelf in de kamers van invloedrijke militairen genodigd werd en het voor haar een kleinigheidje werd de vijand ult te putten en er met een rijke buit vandoor te gaan, de hoge militair met lege zakken achterlatend!

Nathalie deinsde er niet voor terug toen haar regisseur voorstelde een naaktscène op straat te spelen. Voor een film die hij in gedachten had moest de hoofdrolspeelster bereid zijn een half uur lang in een grote stad rond te dolen, zonder ook maar een enkel kledingstuk aan. Iedereen heeft vroeger wel eens het idee gehad naakt over straat te rennen en in deze jeugdfantasie zag regisseur Roger Avras een grappig aanknopingspunt voor een dolkomische film. Heel wat bekende sterren weigerden de aangeboden rol, maar Nathalie zag er een goede kans in eindelijk de langverwachte sprong naar succes tot werkelijkheid te brengen. Niet te vergeefs, want ofschoon de film nog niet uitgekomen is, heeft Nathalie al heel wat publiciteit gekregen die haar beslist geen windeieren heeft gelegd. We zullen haar binnenkort in levenden lijve op het witte doek kunnen bewonderen en Nathalies vormen liegen er echt niet om!

Charmante Kathie Hilton heeft met de grote hoteleigenaar-naamgenoot niets gemeen, behalve dan dat ze graag in luxe hotels verblijft als ze ergens moet optreden. Als danseres gespecialiseerd in naaktscènes heeft ze al van heel wat hotels gebruik gemaakt, want ze heeft zowel in Hawaï als in Hong Kong en Manilla shows gedaan, waarbij het publiek in razend enthousiasme zowat de zaak heeft afgebroken. Kathie woont momenteel in Londen, waar ze aan een grote show meewerkt en hoopt binnenkort een eigen nachtclub te openen. In de loop der jaren heeft ze zo wel het een en ander in de showbusiness meegemaakt en ze is er vast van overtuigd van de fouten van haar toekomstige kollega's heel wat geleerd te hebben.

De lente is weer in het land, vandaar dat de aantrekkelijke Hanny Bolinder demonstratief haar winterkleden van zich afschudt en het wel leuk vond toen onze fotograaf daarvan getuige wilde zijn. Hanny heeft grootse plannen voor de toekomst en kan zich erop beroepen al heel wat baantjes opgeknapt te hebben. Vuilnisophaalster, groente-verkoopster, winkelbediende en fruitplukster, allemaal ervaringen opgedaan tijdens een tweejarig verblijf in een kibboets in Israël.

Twee jaar vond Hanny echter welletjes en nu is ze terug in Nederland waar ze zich wil bekwamen in de verpleging. Daarnaast wil ze echter ook haar interessante welvingen ten gelde maken als fotomodel en het ziet er naar uit dat haar dit best zal lukken.

SEX-NACHT KLUB MOULIN ROUGE

PURE
SEX
VOOR
IEDEEREEN

POELSTRAAT 1 SAS VAN GENT

SEX-NACHT KLUB MOULIN ROUGE

Nu met een compleet nieuwe showgroep.
Wij stellen U voor: Maria, Nancy, Ange-
lique, Elvera, Tanja, Lidia en Ab. Speciaal
voor U Chiquita uit Porto Rico, Ankje uit
Griekenland, Suusse uit Indonesië, Mavis
uit Jamaica en natuurlijk Uw gastheer Joop
Hiele.

Moulin Rouge met showavonden, relaxen, dansen, shows, girls, hostess en voor U
Danmark Dance Show. U ziet aan ons is alles gelegen voor een enorme avond.
Wij doen ons best. Brengt U een goed humeur.

SEX-NACHTCLUB MOULIN ROUGE geopend maandag-, dinsdag-, woensdag-
en donderdagavond van 20.00 uur t/m 02.00 uur. Geopend vrijdag- en zaterdag-
avond van 20.00 uur t/m 04.00 uur.

POELSTRAAT 1a SAS VAN GENT TEL.Nr. 01158-2342

ADVERTEREN ? ! ? ! in Bolero en Mascotte ?

NATUURLIJK!!! want zo bereikt u over geheel Nederland
mensen die geïnteresseerd zijn in sex.

INLICHTINGEN — VEBA-ADVERTISING — TILBURG
Tel. 013 - 32 02 03

BREDA

01600-45702

**Mauritsstraat
16A**

Eksklusief Sfeer en discreet.
Dagelijks verscheidene assistentes
aanwezig.

Bel of kom vrijblijvend langs, voor
nadere inlichtingen van 12 uur tot
02 uur 's nachts. Adres: Speelhuis-
laan 60, Breda.

Telefoon 01600 - 35 5 34

Member of the D.S.O.
(Dutch Society Organisation)

HUMOR

★ De moeder van de pasgeboren vierling werd geïnterviewd door allerlei lui van de pers, de radio en de televisie.

„Had u voor u trouwde ooit verwacht nog eens zoveel kinderen te krijgen?” luidde de intelligente vraag.

„Allemachtig nee,” luidde het eveneens intelligente antwoord, „we gebruikten altijd condoms.”

★ Ze voelden zich geen van beiden helemaal fit, het pasgetrouwde stel dat terugkeerde van de huwelijksreis. Nadat alle veronderstellingen van voedselvergiftiging, ondeugdelijk drinkwater, zee- en luchtziekte, enzovoorts, terdege waren overwogen en onjuist bevonden, gingen ze naar de huisarts, die vaststelde dat ze gewoon oververmoeid waren.

„Alles wat jullie nodig hebben, is een paar weken rust,” concludeerde de medicus. „Daarom stel ik voor dat jullie je wat de sex betreft wat beperkingen oplegt. Een heel praktisch middelje is alleen te coïteren op de dagen waarin een „r” voorkomt.

Omdat het die dag toevallig vrijdag was, mocht het die avond. En ook de volgende dag, de zaterdag. Maar toen brak als een noodlot de zondag aan, een dag waarop ze nooit veel te doen hadden en daarom graag weer eens met elkaar naar bed gingen. Maar waar ze allebei zo verrekte veel zin in hadden, mocht die avond niet en daarom gingen ze tenslotte maar braaf slapen. Maar een uurtje later hield zij het toch echt niet langer uit. Zij maakte haar lieveling wakker en fluisterde:

„Lieve schat, steek 'm er nou maar lekker in! Het is vandaag zaterdag.”

★ Een protestants meisje heeft bij rooms-katholieke bureu gespeeld. Zij heeft kennelijk het Christusbeeld aan het kruis, met de stralenkrans rond het hoofd, aandachtig bekeken, want thuisgekomen zegt zij: „Mam, Jezus is overreden, hè?”

„Nee meisje, Jezus is aan het kruis gestorven.”

Maar het kind zegt: „Ik weet het zeker, hij is wèl overreden. Het wiel zit nog op zijn hoofd.”

★ De roof der Sabijnse maagden is een van die historische hoogtepunten waarover we nooit uitgepraat raken. Toch ontdekte ik onlangs, tijdens mijn verblijf in Jeruzalem, bijzonderheden over deze gebeurtenis, die mijns inziens volledig onbekend zijn. Althans tot nu toe.

Het schijnt dat ergens in een afgelegen huis een woeste krijger binnendrong en likkebaardend op de dochters des huizes afstormde, die onder de hoede van hun niet meer zo jonge gouvernante waren thuisgebleven, terwijl de ouders naar een orgie van de plaatselijke sleutelclub waren.

De beide meisjes vielen op hun knieën en smeekten de ruige woesteling: „Neem ons, doe alles wat je maar wilt met ons, maar spaar onze arme gouvernante!”

„Houdt je mond jullie!” riep de gouvernante verontwaardigd uit. „Oorlog is oorlog!”

★ Daar was eens 'n man in Baroetoe, die zei tot zijn vrouw: „Doe je broek toe!

De stank uit je

die verpest heel de hut!

Anders ga 'k naar de hoer

op de hoek toe....”

— Kijk, mijnheer de President, ik heb de bewijsstukken met A en B gemerkt...

„De Lifter”

Het was eigenlijk alleen maar om moeilijkheden vragen, bedacht ze, terwijl ze op de rem trapte. Misschien zou hij haar wel verkrachten, de wagen stelen en haar dan naakt in de woestijn achterlaten om daar langzaam een verschrikkelijke dood te sterven....

De jongen stond moederziel alleen in de gloeiend hete woestijnzon langs de weg. Hij was zo bruinzwart verbrand, dat hij bijna één was met het donkerkleurige zand, maar zelfs al van verre kon ze duidelijk zijn ogen onderscheiden die haar hoopvol toe schitterden. Ze waren blauw, helblauw als van korenbloemen en van één ding was ze zeker, waren die ogen daar niet geweest, ze zou hem nooit opgemerkt hebben.

Pas later zou ze er achter komen dat diezelfde ogen ook koel-brutaal en indringend konden kijken. Haar oase, dacht ze en lachte. „Mijn oase in de woestijn van mijn bestaan.”

Haar been trilde toen ze het rempedaal hard naar beneden drukte. De banden gierden als in onwil, terwijl

grote wolken droog zand achter de wagen omhoog wervelden. Beefde ze vanwege de kracht waarmee ze de rem in trapte, of was het angst? Het was angst, daarvan was ze zeker. Maar waarom stopte ze dan, als ze zo bang was? Haar handen beefden toen ze de wagen langzaam naar de kant van de weg stuurde en vlak naast de jongen tot staan bracht. Het kwam haar voor alsof hij geen spier vertrokken had. Onaangedaan en arrogant stond hij daar en keek haar aan. Hij had nu zijn arm naar omlaag en richtte alleen maar zijn blik wat meer naar links, in afwachting van het moment waarop ze het portierraampje naar beneden zou draaien en hem aan zou spreken.

Zijn onbewegelijke houding had een kalmerende invloed op haar en lang-

zaam voelde ze de spanning wijken. „Een lift?” vroeg ze bijna opgewekt. Ze was er bijna van overtuigd dat hij „nee” zou zeggen, maar voelde tegelijk een angst in zich opkomen dat hij inderdaad zou weigeren.

Hij gaf echter geen antwoord, maar draaide zich op de bal van zijn blote voet om en bukte zich om zijn oude versleten koffer die naast hem in het stof van de weg lag, op te rapen. Ze sloeg hem nauwlettend gade toen hij zich bukte, zag zijn bruin gebreide hemd omhoog kruipen en keek met iets meer dan alleen maar belangstelling naar zijn veel te nauwe en nu gespannen spijkerbroek waarin zich de stevigte van zijn billen en bovendien aftekende. Kleine druppeltjes zweet parelden op de donzige haartjes van zijn half ontblote onderrug. Glinsterend en langzaam gleden ze traag naar beneden op en langs zijn samen getrokken spieren.

Een prachtig mooi jong lichaam, dacht ze, sterk, machtig en onverzettelijk! Wreed waarschijnlijk ook, registreerden haar gedachten. Ze verlangde er intens naar hem aan te raken; die bruine, zacht fluwelige huid die zijn lichaam bedekte met haar vingertoppen te beroeren.

Toen hij zich weer oprichtte en op de wagen toeliep zag ze kleine opgeworpen wolkjes stof van tussen zijn tenen omhoog warrelen. Instinctief wierp ze een steelse blik op het kruis in zijn broek. Ze voelde plots een warme gloed van verwarring door haar hoofd en schouders trekken. Van één ding was ze zeker — hij droeg geen ondergoed en was daar beneden zwaar geschapen. Misschien wel te zwaar! als hij haar maar geen pijn deed... en met deze gedachte kwam de angst weer bij haar terug, een angst die haar besprong als een tijger en die zich klauwend en bijtend voortzette tot in haar nek en hersens.

Hij opende het achterportier van de wagen en gooide zijn besmeurde koffer met een brede zwaai op de schone, met wit leer beklede achterbank. Varken, dacht ze. Vuil, vies varken!

Daarna deed hij het portier vóór open en gleed lenig naast haar op de voorbank. Veel te dicht bij haar, dacht ze. Hij zat bijna in het midden van de bank en plotseling bemerkte ze dat hij naar haar benen keek... naar haar

groene rokje, dat tot ver boven de knie was opgekropen en dat ze nu zedig naar omlaag trok.

Hij lachte. „Hm, ziet er niet slecht uit,” merkte hij op.

Zijn witte tanden fascineerden haar. Spierwit, als de gebleekte beenderen van een of ander dier in het brandende zand. Hij zag haar staren en lachte opnieuw. „Ze zijn echt,” zei hij.

„Wat?”

„Mijn tanden... ze zijn echt!”

Ze bloosde. „Ik dacht... ik bedoelde dat ik dat al vermoedde.”

Zijn ogen glinsterden en de lach week niet van zijn gezicht, toen hij nog wat meer naar haar opschoof en een arm over de rugleuning van de bank legde op de plaats waar zij zat. Ze keek naar de wijsvinger van zijn andere hand, waarmee hij nu heen en weer over de volle lengte van zijn penis wreef en waarbij hij haar frank en vrij aankeek met diezelfde starre glimlach rond zijn lippen waaraan ze nu al gewend was geraakt. Ze was er van overtuigd dat hij haar naar het kruis van zijn broek had zien kijken en had daaruit natuurlijk zijn conclusies getrokken. En nu staarde ze dan

— Vlug, een dokter. We zijn hier nog maar drie dagen en nu heeft m'n man al een flauwte...

met eenzelfde nieuwsgierigheid als ge-
biologeerd naar zijn heen en weer
gaande vinger.

Wat had ze zichzelf op de hals ge-
haald? Misschien zou hij haar wel ver-
moorden of verkrachten, misschien wel
de wagen stelen en haar dan naakt in
de woestijn achterlaten om daar lang-
zaam een verschrikkelijke dood onder
de brandende zon te sterven.

Ze voelde hoe die verschrikkelijke
angst zich weer van haar meester
maakte, een angst die het bloed in haar
aderen bijna deed stollen en die lang-
zaam tintelend omhoog kroop tot in
haar benen en armen. Het was alsof
haar de keel werd toegeknepen en met
moeite slikte ze haar speeksel door,
terwijl de spieren in haar nek zich
spanden. Ze voelde zich helemaal ver-
krampen. Hij zal ongetwijfeld mijn
rimpels zien, dacht ze nog, en weten
hoe oud ik al ben! Dan zal hij me mis-
schien niet meer willen, omdat ik daar
toch al te oud voor ben!

Ze was opeens bang dat hij toch
nog onverwacht uit zou stappen en
wilde daarom nu zo snel mogelijk de
motor starten en weggrijden. Zij was
echter niet bij machte haar blik los te
maken van die voortdurend bewegen-
de vinger.

Plotseling hield de jongen ermee op.
„Zou je dat ding van mij niet eens in
natura willen zien?” grinnikte hij kwa-
jongsachtig.

„Nee!” schreeuwde ze, terwijl ze zo
ver mogelijk van hem vandaan schoof.
Zou ze hem nu maar niet gelijk vra-
gen uit te stappen? Wat zou er gebeu-
ren wanneer hij weigerde? Haar klei-
ne, met zilver ingelegde revolver zat
in haar handtasje. Haar handtasje!
Waar was dat? Het zweet liep nu in
straaltjes vanaf haar voorhoofd tot in
haar ogen. Gelukkig, ze voelde het tas-
je veilig tegen haar enkel aan staan.

„Wel, als je hem dan toch niet wilt
zien, waar wachten we hier dan nog
op?”

Ze zette de wagen in zijn versnelling
en reed weg. Als hij later toch nog
wat zou willen proberen, kan ik hem
altijd nog vragen uit te stappen, hield
ze zichzelf voor. Bovendien heb ik al-
tijd nog mijn revolver!

De airconditioning in de wagen zoem-
de in gelijk ritme met de rond wen-
telende wielen die hun weg over het
gloeiend hete asfalt zochten. Ik durf

er alles om te verwedden dat ik zijn
hart hoor kloppen, dacht ze, en hij
weet en voelt dat ik daarnaar luister.
Hij wacht alleen maar tot ik iets zeg,
alleen maar om er achter te komen hoe
zenuwachtig en bang ik eigenlijk wel
ben. Kijk, nu lacht hij weer naar me!

„Vind je het erg wanneer ik mijn
hemd uittrek?” vroeg hij. „Anders
koel ik bij deze hitte nooit af!”

„Nee,” antwoordde ze vlug. „Ga ge-
rust je gang... het kan me niet sche-
len.”

Ze vermeed het hem aan te kijken.
Wanneer ze wat zijdelings naar links
door de voorruit keek, zag ze hem zelfs
niet eens meer naast haar zitten en kon
ze toch nog goed de weg in de gaten
houden.

Klonk mijn stem wel gewoon, vroeg
ze zich af, of had er iets van angst
in doorgeklonken? Ze forceerde een
lachje en keek even van opzij naar de
jongen die nu bezig was het hemd over
zijn hoofd heen uit te trekken. Bij-
na was ze van de weg af gereden,
maar nog net bijtijds slaagde ze erin
hem daarop te houden. Haar gezicht
zag vuurrood. Dat ene ogenblik dat ze
even niet naar hem had gekeken, had
hij benut om ook zijn broek los te ma-
ken en naar beneden te trekken! Wat
schunnig toch, dacht ze. Wat uitgespro-
ken schunnig toch! Ze kon nu duide-
lijk de sterke geur van zijn jonge li-
chaam ruiken. Het scheen heel de wa-
gen te vullen, prikkelde haar en be-
nam haar bijna de adem. De angst ver-
stikte haar nu welhaast.

Ze hield de ogen van hem afgewend
en vertrouwde zelfs haar eigen stem
niet meer, bang zich bloot te zullen ge-
ven. Ze voelde hem nu naast haar be-
wegen. Hij had zijn hemd uitgetrok-
ken en was nu bezig zich van zijn broek
te ontdoen. Daarna voelde ze hoe hij
zich met wijd uit elkaar gespreide be-
nen onderuit op de bank liet zakken.
Hij loosde een diepe zucht.

„Hè, heerlijk zo... zalig gewoon!”

Ze voelde plotseling zo'n grote aan-
drang naar hem te kijken, dat haar
ogen begonnen te knipperen. Haar
vochtig klamme handen omklemden
het stuur zó vast, dat haar polsen pijn
deden. Even wierp ze een blik op de
snelheidsmeter. Tegen de honderd!

Ze dwong zichzelf tot spreken.

„Misschien,” hoorde ze een stem zeg-
gen, „is het beter dat je die broek

weer aantrekt."

Ze wist dat het haar eigen stem was, maar nog nooit had die in haar oren zo ijl en effen geklonken.

De jongen lachte. „Toe nou. . . kijk nu even!”

„Ik wil niet kijken.”

„Natuurlijk wil je dat! Die nekspieren van je zullen nog in tweeën breken wanneer je ze niet de gelegenheid geeft te doen waar ze naar verlangen. Draai maar gerust je hoofd om. Ik heb echt wel een mooi gezond en jong lichaam. . . best het aankijken waard!”

„Trek alsjeblieft die broek weer aan.” Ze voelde zich nu drijfnat worden.

Even bleef het stil. Ze voelde meer dan ze zag dat hij zijn armen van de rugleuning weer naar beneden deed en hoe hij zich daarna voorover boog. Even later bemerkte ze dat hij zichzelf krabde.

„Aah. . . verdomme. . .!” zei hij. „Okay dan, wanneer je even stopt kan ik mijn koffer open maken en eens kijken of ik een schone broek kan vinden.”

„Deze is te vies en te vet om aan te pakken!” Hij lachte weer. Ze hield van de manier waarop hij lachte en wenste dat ze die lach op een grammofoonplaat kon laten opnemen, zodat ze die telkens en telkens weer kon afdraaien.

Geleidelijk aan bracht ze de wagen terug tot 80, 70, 60, daarna 50 en het duurde geruime tijd voordat ze hem langs de kant van de weg tot stilstand bracht. Ze liet de motor draaien, nam haar handen van het stuur en liet die in haar schoot rusten. Zou hij het nu soms proberen? Zou hij haar nu grijpen? Misschien had hij expres op zo'n gelegenheid gewacht! In een ongemakkelijke houding leunde ze voorover, terwijl heel haar rug pijn deed.

Ze hoorde hoe hij het portier opende en weer sloot en hield haar ogen strak op één punt in de verte gericht. Ze deden pijn; alles aan haar deed trouwens pijn! Elke spier deed pijn en elke zenuw was gespannen tot het uiterste.

En toen — plotseling — recht voor haar was de jongen! Hij was om de auto heen gelopen en klom nu op de motorkap. En over die motorkap liep hij nu op haar toe. . . spiernaakt en met zijn rechterhand aan zijn penis, die

hij uitdagend voor haar ogen op en neer bewoog. Vlak vóór haar en slechts gescheiden door de voorruit, trok hij nu de voorhuid ver naar achteren en toonde haar zijn gezwollen paarsrode eikel die zich als een monsterachtige knop diep in haar hersens grifte. Hij lachte en zwaaide maar met dat ding heen en weer. Ze voelde het bloed uit haar gezicht wegtrekken en daarna weer onstuimig naar haar hersens stromen. Ze was razend! Hij had haar bedrogen, een gemeen spelletje met haar gespeeld! Hij was geen man, hooguit een kleine jongen die gek op spelletjes spelen was! Hij had haar geeneens durven nemen! Ze had alleen maar haar tijd verspild!

Ze zette de wagen in zijn vrij en trapte diep het gaspedaal in, zodat de auto met een plotselinge ruk vooruit schoot.

„Hee!” hoorde ze hem nog schreeuwen toen hij van de kap af tuimelde. Ook hij was bang geweest, dacht ze. Net als een kleine jongen.

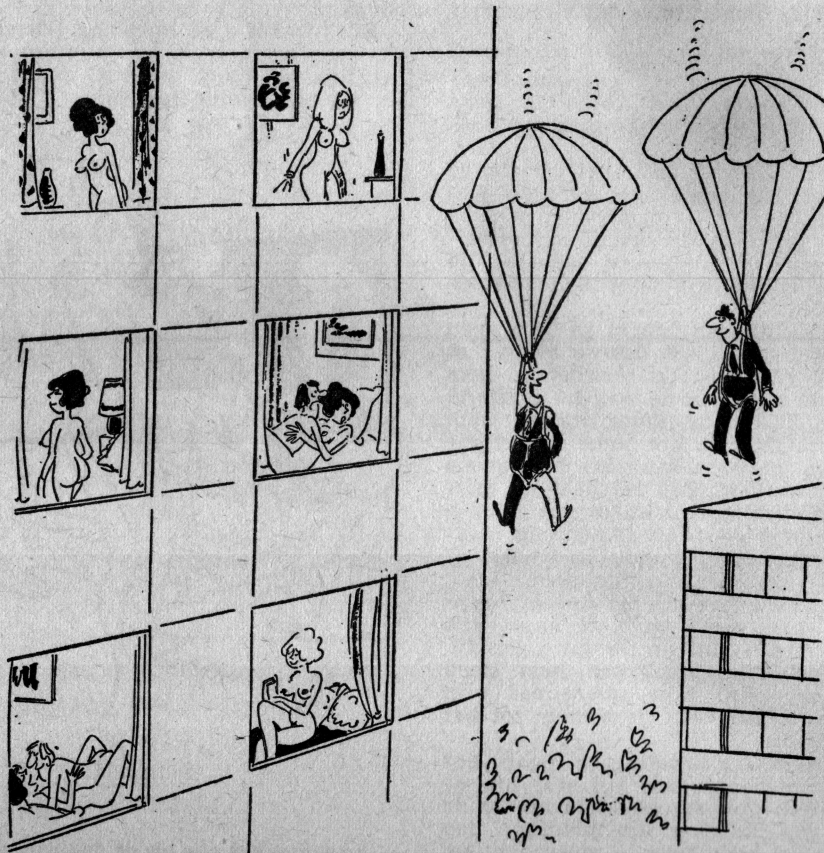
— Ik herinner me nog als de dag van gisteren dat je vroeger altijd zo naar mij keek!

Toch was het ditmaal fijn geweest. Toen hij zijn ontholte eikel toonde, had ze tegelijk haar climax bereikt en het langdurige orgasme dat daarop gevolgd was, had haar leeg en bevredigd achtergelaten. Het speelt haar alleen 'n beetje voor de jongen. Hoe zou het met hem aflopen, vroeg ze zich af. Zou hij werkelijk dood zijn?

Ze veronderstelde dat ze die maar het beste kon verbranden. Wanneer hij bleef leven, bestond nog altijd de kans dat hij zich het nummer van de wa-

Maar eerst wilde ze de die nog wel eens bekijken en alles aanraken wat zich daarin bevond. ... alles wat hij gedragen had toen hij nog leefde! Ze wilde zijn zweet en vuil ruiken en had nog nooit eerder tot zoiets de gelegenheid gehad. Ditmaal zelfs was ze geeneens aangeraakt en verwonderd vroeg ze zich af of ze iets dergelijks ooit nog wel eens zou meemaken. Bevrediging was een heerlijk iets, dacht ze, en te meer zo wanneer je geen pijn gedaan werd of iemand je zelfs maar aanraakte! Ditmaal had ze zelfs geeneens haar revolver hoeven te gebruiken. ... !

★ ★ ★

— Zie je wel dat dit veel leuker is dan met de lift...

HUMOR

★ Een Hollywoodse beroemdheid, die erom bekend stond dat hij ze nogal lustte, verscheen danig aangeschoten in een bar en vroeg aan de man achter de tap:

„Hé Joe, heb je gezien?”
(Om begrijpelijke redenen noemen we hier geen namen).

De bartender dacht even na en antwoordde toen: „Ja, die is hier nog geen half uur geleden vandaan gegaan.”

De filmheld wankelde een beetje naderbij, boog zich vertrouwelijk over de bar en vroeg toen: „Vertel eens eerlijk, Joe, was ik bij haar....?”

★ Twee kleine broertjes hebben hun papa geholpen met plantjes stekken en verpotten. 's Avonds staan ze met hun pyjamabroekjes in hun hand en zeggen peinzend: „Papa, wij lijken op plantjes met één worteltje!”

★ Hansje is voor de eerste keer naar de rooms-katholieke kleuterschool geweest. Hij heeft van zijn nonnetje een mooi bidprentje gekregen.

„Kijk eens, Mam, wat ik gekregen heb. Wie staat er op?”

„Dat is het kindje Jezus,” zegt Moeder.

„Ach, hij heeft niet eens kleertjes aan.”

„Dat komt omdat zijn vader en moeder heel erg arm waren.”

Hansje denkt even diep na. „Nou, geen geld om kleren te kopen, maar wel geld om een dure foto te laten maken,” merkte hij dan schamper op.

★ Twee zesjarige knulletjes zitten tegen elkaar op te scheppen over hun school. Zo van: bij ons dit, en bij ons dat; baas boven baas.

„Nou,” zegt de een, „onze juf is zo streng.... nou. zo streng als een navelstreng is ze wel!”

★ Opa is op bezoek. Klein meisje van vijf zegt: „Opa, wat zijn uw handen ruw.”

„Nee meisje, dat zijn rimpels. Opa's huid wordt oud. Jouw huidje is nog zo zacht als fluweel, hè?”

„Ja Opa, en die van u is van rib-fluweel.”

★ Wietske Stuurstra was wat je noemt een fervente auto-maniak. Niet dat hij ooit in het bezit was van een dure slee, daar had hij het geld niet voor, het fiatje 1967 dat hij het zijne mocht noemen, werd gekoesterd en verzorgd zoals eigenlijk alle bejaarden gekoesterd en verzorgd zouden moeten worden, als er maar voldoende bejaardentehuizen waren.

Het bejaardentehuis voor Wietskes fiatje was de garage naast zijn eengezins-subsidiewoning en daar bracht hij dan ook zijn vrije avonden en zijn weekends grotendeels door. Zo ook op die gedenkwaardige avond tegen het einde van mei, toen hij het grootste gedeelte van zijn vakantiegeld aan accessoires voor zijn autootje besteed had. Toen hij de ochtend daarop wakker werd had hij een prachtig, blauw oog.

„Hoe kom je daar nou aan?” vroeg hij aan de scheerspiegel.

„Van mij gekregen!” antwoordde zijn vrouw.

„Waarom?”

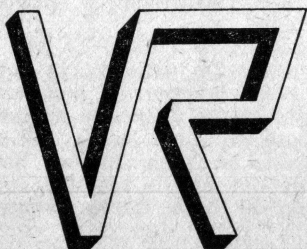
„Dat zal ik je vertellen: je lag mischien een kwartier in bed, toen je over mijn benen begon te strijken. Je zei dat ze zo mooi in de lak zaten. Toen pakte je mijn borsten beet en beweerde dat het de mooiste koplappen van de hele wereld waren en toen....”

„En toen?”

„Toen ging je hand lager en begon je te vloeken. Je zei dat je hard aan een paar nieuwe kokosmatten toe was....”

RUDOLF VERHAGEN & VEBA REKLAME(ADVIES)BURO'S TILBURG

POSTBUS 589

Tel. 013 - 43 41 32 - 43 06 51
(10 lijnen)

013 - 32 02 03

013 - 43 17 76

**REKLAME- en ADVERTISING-EXPLOITATIE
REKLAME-BEMIDDELING - VERSPREIDINGEN
LEDEN-ABONNEMENTEN - WERVING**

TILBURG (Holland), TURNHOUT (België), KASSEL (Duitsland)

„De gluurster”

„Knappe mannen zijn de verschrikkelijkste wezens die er op de wereld bestaan!” stoof Yoka op en ze wierp een hooghartige blik in de richting van een jongeman met zwart, krullend haar en een donkere huidskleur, die aan de andere kant van de bar zat.

Maar Sheila had direct haar tegenwerpingen klaar. „Ik zie niet in waarom hij geen aardige vent zou zijn,” zei ze. „Bovendien vind ik dat hij er hartstikke leuk uitziet. En als ik me niet vergis, betekent die bobbel in ’t kruis van z’n broek dat hij over prima neukgerei beschikt. Ik ken dat type man precies.”

„Best mogelijk,” gaf Yoka nog wat onwillig toe. „Maar ik durf er ’n geeltje onder te verwedden dat je hem binnen de vijf minuten spuugzat bent, als je met hem ’t bed induikt.”

„Top!”

„Wat bedoel je?”

„Dat ik de weddenschap aanneem. Desnoods sleep ik hem aan z’n haren mee naar m’n nest. Jij gaat van tevoren naar m’n flat toe en dan verstopt je je in de hangkast op m’n slaapkamer. Door ’t sleutelgat heb je dan een riant uitzicht op m’n bed en dan kun je precies zien wat ik allemaal met die gozer klaarmaak. Afgesproken?”

Er restte Yoka niets anders dan maar met het voorstel van haar vriendin accoord te gaan.

Sheila liet zich van haar kruk glijden en liep in de richting van de bewuste jongeman.

„Hai Bouries!” zei ze uitbundig.

„Da’s verrekke toevallig dat jij hier ook zit!”

De knappe adonis draaide zich verast om. Hij zag haar waarachtig voor het eerst van zijn leven en hij heette bovendien geen Bouries, maar heel doodgewoon Jan.

„Hallo zeg...” antwoordde hij daarom voorzichtig. Hij vond dat hij hiermee nog alle kanten uit kon. Niemand kon hem ervan weerhouden zijn blikken eens over de uitbundige vormen van haar fraaie, jonge lichaam te laten glijden. ’t Is in ieder geval een meid die „rondborstig” door ’t leven gaat, dacht hij. Hij glimlachte. Nauwelijks merkbaar.

Sheila was een meisje dat precies wist hoe ze op een barkruk moest zitten om er zo verleidelijk mogelijk uit

te zien. Ze had bovendien een lekker kontje, dat als het ware geschapen leek om een stoelzitting warm te houden. Een kont met beloften, zogezegd.

„Je bent nooit meer teruggekomen om m'n vibrator te repareren, zoals je beloofd had,” zei ze gul lachend, onderwijl een rij regelmatige, parelwitte tanden ontblotend.

Jan sloeg zich met de vlakke hand tegen het voorhoofd. „Ach, dat komt nou gewoon omdat ik 't de laatste tijd zo verschrikkelijk druk heb gehad,” mompelde hij verontschuldigend. Hij had er slag van te improviseren. En waarom zou hij 't spelletje niet meespeelen? Met grote ogen staarde hij almaar naar die twee grote koplampen voor hem, die hij ervan verdacht dat ze ieder ogenblik uit elkaar zouden kunnen springen.

Het kostte Sheila dan ook weinig moeite hem mee naar haar kamer te loodsen, nadat ze eerst nog, steeds dichter tegen elkaar gekropen, een legio aantal martini's hadden gedronken.

Yoka stikte zowat in de hangkast, zo benauwd was het er, maar daar stond tegenover dat ze een weergaloos uitzicht had op het brede bed van haar vriendin. En die meid lag daar dan ook in de kortste keren op een allergeilste manier heerlijk te rotzooien met die knappe Jan, die ze zo arglistig mee had weten te tronen. Haar natte vleesstulp was inmiddels al zo gezwollen als een bottende kastanjeknop in het voorjaar. Toen de donkere jongeman de knoopjes van Sheila's blouse begon los te peuteren, ging het rose schaamvlees van de op de eerste rang staande Yoka uitnodigend wijd openstaan. Het duurde niet lang of het lekkere, mollige vlees van Sheila's grote, witte tieten kwam onbeschaamd uit haar blouse gulpen. Het waren enorme joekels met donkerrode tepels, die als gloeiende kogels in een reusachtig veld van kippevel stonden. Yoka voelde hoe ook haar eigen nippels gingen zwellen, toen ze zag hoe de jongeman zich over het meisje boog en zijn beringde vingers in haar broekje begonnen te kietelen. Ze zag hoe hij met beide handen haar schaamlippen van elkaar trok. Het maakte een zuigend geluid.

„Godsamme, wat 'n lekker geil gevoel,” hoorde ze haar vriendin mompelen. Haar inmiddels ontblote bips

ging heftig op en neer. Ook Jan slaakte uitingen van wellust. Hij boog zich nu nog verder over haar heen en hij begon begerig in haar geurige schaamlippen te bijten, die daardoor natuurlijk nóg groter en harder werden. Toen ritste hij zijn gulp open en haalde zijn forse, gespieerde zwengel uit zijn broek. Dit was nu werkelijk te veel voor de arme Yoka! Ze stak haar hand in haar slipje en begon op krachtige wijze haar drijfnatte en opgezwollen pruim te masseren. Daarna was ze er getuige van hoe Sheila zijn omhoogtorende geslacht beetpakte en hem tussen het mollige vlees van haar dijen stak. En daar begon me die knul toch wel zo geil met dat lekkere stoeipoesje te vazen, dat het niet lang meer duurde of Yoka stond daar in die hangkast gewoon zalig lekker klaar te komen, met haar beide handen in haar vochtige bloem friemelend, haar ogen halfgesloten van verrukking en het zweet parelend op haar voorhoofd.

Nou, die twee op bed wisten van wanten! Sheila was nu bezig haar natte schaamlippen in het gezicht van die lekkere, jonge vent te wrijven, terwijl hij op zijn beurt zijn wakkere jongen in haar gretige mond stak. Gehypnotiseerd sloeg Yoka dit geile tafereeltje met hongerige blikken gade door het sleutelgat van de hangkast. Af en toe kon ze heel duidelijk zijn grote, stijve pik zien en zijn enorme, behaarde zak. Hij ging nu tekeer als een wild beest in de paartijd. En Sheila knorde almaar van erotisch welbehagen. Het werd een nog uitgelatener feest, toen ze al haar kleren had uitgetrokken. Haar enorme kanjers van tieten, de verleidelijke vormen van haar beide witte konthelften, haar verlokken liezen en haar onbevangen venusberg met de zwarte krulhaartjes brachten zelfs Yoka in de opperste vervoering. Ze stond gewoon naar adem te snakken. Die knappe, blonde meid liet zich ruggelings op het bed ploffen, sloeg haar armen om de billen van die jonge kerel en trok hem dicht naar zich toe. Met haar ranke vingers greep ze zijn sexmeter en zijn geweldige kloten vast. Daarna begon ze met het puntje van haar tong zijn glanzende, paarsachtige eikel te bewerken. Sheila likte en zoog met een overgave die Yoka in de verste verte nooit van haar vriendin verwacht zou hebben. Ze stond ge-

woon perplex. Opgetogen stopte ze opnieuw haar hand in haar slipje om nog eens lekker een poosje met haar wijsvinger in haar vagina te friemelen. Het was vreselijk opwindend die grote, stijve leuter in en uit Sheila's mond te zien glijden. Yoka was van dit sexuele kijkspel weer zo bloedheet geworden, dat ze ook hartstikke veel zin had eens aan die forse tam te zuigen, maar voorlopig moest ze nog genoegen nemen met de rol van toeschouwerster. Het werd nog erger, toen hij Sheila's dijbenen vaneen duwde, zijn stijve tussen baar ballonnen van tieten stak en met zijn gezicht vlak voor haar wijde vleestuin ging liggen. Hij stak zijn hongerende tong diep in in haar geile, natte trut en hij begon ritmisch aan haar lekkere kietelaartje te likken. Sheila draaide haar kont in kleine, roterende rukjes.

„Zalig! Héérlijk! 'n Beetje hoger!” gilde Sheila. „Bijt eens lekker in mijn hele kut! Toe maar, jo! Je moet goed aan m'n kietelaartje likken!”

Yoka was onderwijl nog druk in de weer met beide handen vlijtig haar hette poes te bewerken. Intussen hield ze haar ogen strak op het bed gericht. Ze zag hoe het gezicht van Jan steeds dieper tussen haar benen zakte en ze hoorde beiden om het hardst hijgen en zuchten. Yoka had het gevoel of haar bloed met straaljagersnelheid door haar aderen joeg en heerlijke, schokkende rillingen schoten opnieuw door haar onderlijf.

„Nu moet je me eindelijk maar weer eens met je piemel neuken!” steunde Sheila. „Ik wil je dikke, stijve paal héél diep in me voelen! Schiet op, want ik lig zowat klaar te komen! Vooruit! Ik wil voelen hoe je al je geile, witte stijfsel in m'n hete poes spuit!”

Yoka's hele lichaam trilde van onbevredigde hartstocht, toen ze zag dat de man zijn kolossale neuklat in Sheila's schede perste. Ze werd er roombotergeil van. Het was haar heel wat waard geweest als ze op dit moment Sheila's plaats in had mogen nemen.

„Kom op met je grote, geile banaan!” riep Sheila, die geheel buiten haar zinnen was geraakt, aanmoedigend uit. „Ik wil hem nog dieper in m'n zaadvragende kut hebben!”

Jan trok zijn pik er telkens weer langzaam uit en stootte hem daarna met kracht weer opnieuw in Sheila's

verrukklijke bloemperkje. Met regelmatige, zuigende stoten naaide hij haar nu een poosje. Beiden zwegen. Met een verwilderde blik in haar mooie ogen en met veel gehijg en gesteun schonk de bloedhete Sheila hem alles wat hij maar begeerde. Op het laatst sloeg ze haar benen om zijn onderlichaam en vervolgens ramden ze zo beestachtig op elkaar in, dat je dit voor mensen onmogelijk zou hebben gehouden. Het leek waarachtig wel een stel gust vee dat in het prille voorjaar voor het eerst bij elkaar wordt gelaten. Sheila ging steeds heftiger tekeer met haar hete onderlijf en geloof maar niet dat Yoka daar in haar eentje in die hangkast iets voor haar vriendin onderdeed. Ook zij slaakte korte, hoge gillettjes van intense verrukking. „Oei Nu komt 't !” kreet Sheila met grommende keelgeluidjes. „Je moet me nog véél en véél harder neuken! Kom op met die lekkere, geile beretam van je!” Zijn gespieerde lichaam maakte nu zulke opwindende bewegingen dat Yoka een

kleine kreet van extase niet meer binnensmonds kon houden.

Gelukkig gingen die twee zo volkomen in elkaars lichaam op, dat ze van Yoka's gesteun niets hoorden. Er barstte nu een orgastische explosie los op het bed. Uit Jans keel welde een dierlijk, knorrend geluid van welbehagen, toen hij met korte, hevige stoten zijn eerste scheuten warme sperma in haar donzig behaarde onderbuik spoot. Sheila's lichaam slingerde wild heen en weer, haar nagels diep in zijn blote billen geplant.

„Wat zalig, Jan!” steunde ze oprecht. „Vooruit! Vooruit! Neuk nou eens zo hard je kunt!” Daarna nog één lange luide schreeuw en Sheila zakte als een pudding in elkaar. Het verging Yoka al niet veel anders. Doodop en van top

tot teen bezweet, zonk ze neer in een hoekje van de hangkast. Ze wierp nog een laatste blik door het sleutelgat en ze ontdekte dat ook die twee daar op bed volledig uitgevloerd bleken te zijn. Puffend en blazend lagen ze weer wat op hun verhaal te komen.

Yoka besloot het er niet zo bij te laten zitten. Resoluut trok ze haar kleren uit, deed de deur van de hangkast open en stapte spiernaakt de kamer in. En ze zorgde er wel voor dat ook zij al heel gauw volledig aan haar trekken kwam. Het was dat geeltje wel waard dat ze van Sheila verloren had met wedden.

Nou, ze had werkelijk niet te klagen: Jan bleek een ware sex-acrobaat te zijn in bed. ...

— En nu nog even het toetje!

HUMOR

★ Tijdens het voorbijrijden ziet een plattelandsdokter een man aan de rand van een bos paddestoelen verzamelen.

„Hé!” roept hij door het opengedraaide raampje. „Weest u toch alstublieft voorzichtig. Er staan ook een heleboel vergiftige tussens en die mag u in geen geval opeten!”

„Ik eet ze ook niet op,” is het antwoord. „Ze zijn bestemd voor de verkoop!”

★ „En mijnheer Gerritsen, nog steeds in uw knollentuin met dat kleine, nieuwe wagentje van u?”

„Nou en of. Ik heb er alleen een beetje spijt van dat ik een rooie genomen heb. Iedere keer als ik het raampje een heel klein eindje opendraai, gooien de mensen brieven naar binnen.”

★ „Ik begrijp niet waarom ik Engels moet leren, mijnheer,” zegt een schooljongen tegen zijn leraar.

„Maar de halve wereld spreekt immers Engels, mijn jongen.”

„Nou, vindt u dat dan niet meer dan genoeg, mijnheer?”

★ Mijnheer Meier was bij de oogarts geweest. Deze had hem een bril voorgeschreven. Toen de arts hem een paar dagen daarna toevallig tegenkwam, hield hij hem staande en vroeg: „En, hoe bevalt u de bril?”

„Reusachtig! Ik kom nu steeds mensen tegen die ik jarenlang al niet meer ontmoet had.”

★ „Zo dat is dat,” zegt de notaris. „U weet zeker dat al uw wensen in het testament zijn opgenomen?”

„Ik heb nog één wens,” zegt de bezoeker. „Bij mijn begrafenis moet in plaats van een plechtige koraal een mooi Nederlands volkslied gezongen worden. Schrijft u dat er nog bij.”

„Met alle genoegen,” zegt de notaris. „Welk volkslied had u willen horen?”

★ Oom Flip is op bezoek en roept tegen Kees: „Ha, die smeerkees!”

Vijfjarige Kees weet onmiddellijk een gevatte tegengroet: „Ha, die oom vlaflip!”

★ Broodmagere Hendrik ontmoet de zo mogelijk nog magerder Karel.

„Hé Karel!” zegt Hendrik. „Hoe gaat het? Weet je wie ik gesproken heb? Willem. En mager dat die is! Ik ben mager en jij bent mager, maar Willem is wel zo mager als wij samen.”

★ In een plotselinge opwelling van welwillendheid laat de president-directeur de bezoeker binnenkomen. „U mag zich gelukkig prijzen dat u tot mij hebt kunnen doordringen,” zegt hij vriendelijk. „Ik heb reeds zeven bezoekers vóór u laten wegsturen.”

„Dat weet ik,” zegt de bezoeker. „Dit is mijn achtste poging.”

★ Recruit Jansen is in militaire dienst nog niet helemaal thuis. Hij vraagt aan een korporaal: „Waar reiken ze de room uit voor de koffie?”

De korporaal, zonder een spier van zijn gezicht te vertrekken: „In dezelfde kamer waar ze de fauteuils uitreiken om de koffie op je gemak op te drinken.”

— Zo, ik ga even wat prettigers aantrekken.....

Een pleister op de wand

„Je gaat vanavond toch wel mee?” vroeg Max. Hij wierp een zijdelingse blik naar zijn vriend, die er nou niet bepaald naar uitzag dat hij in een goed humeur was. „The Tangerees spelen,” voegde hij eraan toe. „En ik heb voor leuke grietjes gezorgd. Wat denk je ervan?”

„Tja... Ik weet 't eigenlijk nog niet.” Het klonk nogal afwezig en het viel Max op dat Henno diepe rimpels in zijn voorhoofd had. „Ik heb niet zoveel zin, zie je.”

„Geen zin? Wil je beweren dat je geen zin hebt in een lekkere meid? Je bent toch niet ziek?” Max zette verbaasde ogen op.

„Toch niet. Maar toevallig heb ik op 't moment geen enkele behoefte aan meiden. Hoe lekker ze dan ook zijn.”

„Zo!” Max' ogen werden nog groter en ronder van verwondering. „Tja, dan zal er niks anders opzitten dan dat ik maar alleen ga. Misschien kom ik hier of daar nog wel een ouwe kennis tegen. Ik zie dan wel.”

„Veel plezier,” zei Henno droog, Max die haastig verdween, afwezig nakijkend. Hij zuchtte diep. De reden van zijn humeur onder nul was dat hij voor de eerste keer in zijn nog prille leven hartstikke knotsverliefd was geworden. Dat hij zich zo onbehaaglijk voelde, kwam omdat hij niet goed wist of dat mooie meisje het wel serieus met hem meende. Ze hoorde namelijk niet tot dat type meisjes met wie hij tot dusver gewend was om te gaan. Ze was niet zomaar het eerste het beste mokkeltje. En dat was het wat hem zo onzeker maakte. Daar kwam nog bij dat ze ruim zes jaar ouder was dan hij. Soms verdacht hij haar ervan dat ze alleen maar een spelletje met hem had willen spelen. Hij kon eigenlijk niet zo goed wijs uit haar worden. Henno had haar voor het eerst gezien op een zaterdagavond in „l'Ambassadeur.” Ze had daar een lange poos als een muurbloempje langs de kant gestaan, terwijl ze met afwezige blikken naar de dansende paartjes staarde. Hij had een hele tijd onopvallend en met grote begeerte naar haar gekeken en keer op keer had hij besloten haar ten dans te vragen, maar hij was er gewoonweg te verlegen voor. Dat ze ouder was dan hij, had hij meteen gezien, maar dat was het niet wat hem zo onzeker maakte. Aan haar houding en kleding kon je duidelijk zien dat ze niet dat alledaagse type van meisje was dat doorgaans naar dit soort gelegenheden kwam om er te dansen. Ten langen leste had hij toch alle moed bijeengeraapt, was schuchter naar haar toegegaan en had haar ten dans gevraagd. Toen hij haar van zo heel dichtbij zag, vond hij haar nog veel aantrekkelijker dan vanaf de eerbiedwaardige afstand die hij tot dusver niet had durven overbruggen. Hij had er wel degelijk rekening mee gehouden dat ze hem net zo goed kon afwijzen, maar toen ze met een minzaam glimlachje zijn arm greep en hem het dansvloertje optrok, was hij zo verbaasd geweest, dat hij in zijn verwarring iets heel stoms gezegd moest hebben. Verder had hij haar op een overdreven grote afstand van zich gehouden. Bespottelijk gewoon. Maar toen ze uit eigen beweging wat dichtert tegen hem aan begon te dansen, glimlachend en hem innemend diep in zijn ogen kijkend, had hij het gedurfd haar stevi-

ger tegen zich aan te drukken en zich helemaal over te geven aan het samen beleven van het heerlijke ritme van deze ragtime.

„Je danst fantastisch!” had ze gezegd. Automatisch was ze begonnen hem te tutoyeren en dat maakte het een stuk gemakkelijker voor hem. Hij had haar daardoor nog steviger tegen zich aangedrukt en hij voelde wel dat ze hiertegen niet het minste bezwaar had. Integendeel juist. De stof van haar jurk was ragdun en toen ze zich behaaglijk tegen hem aanvlijde, voelde hij hoe het leek alsof ze volkomen naakt was. Hij had zijn colbertje losgeknoopt en toen hij haar tegen zijn borst drukte, merkte hij onweerlegbaar dat ze geen behaaije onder haar jurk droeg. De schokkende bewegingen van haar lichaam en de zachte druk van haar dijbenen en haar buik tegen zijn onderlichaam hadden hem onstuitig opgehitst, zodat hij plotseling een niet te vermijden erectie kreeg. Dat ze dit in de gaten had, merkte hij toen ze een paar keer met een spottend glimlachje naar zijn gulp keek. Hij had die avond heel wat keren met haar gedanst en toen het onvermijdelijke uur van sluiting was gekomen, had hij gevraagd of hij haar naar huis mocht brengen.

„Ja, waarom niet?” had ze geantwoord. „We kunnen bij me thuis nog wel even een kopje koffie drinken en een beetje kletsen, als je tenminste zin hebt.”

Ze woonde in een gezellig drie-kamerflatje, een beetje artistiek gemeubeld. Toen hij haar verbaasd vroeg of ze hier alleen woonde, had ze hem uitgelachen en gevraagd of hij vond dat een vrouw niet het recht zou hebben alleen te wonen. Hij had iets onduidelijks als antwoord gemompeld en zich nogal beschaamd gevoeld door zijn onhandig optreden. Ze had het wel gemerkt. „Je ziet er zo verlegen uit!” had ze gezegd en ze had haar beide handen moederlijk op zijn wangen gelegd. Ze had erg dicht bij hem gestaan en het licht van de staande schemerlamp was toevallig zo gevallen dat hij duidelijk zag dat ze geen behaaije droeg. Hij had gezien dat haar mooie mond een beetje trilde en toen hij daarna haar handen om zijn nek voelde, had hij haar tegen zich aangedrukt en haar heel vurig gekust. Ze had haar

mond geopend en zijn kussen gul beantwoord en zich nog stijver tegen hem aangeporst. En ze had zich niet teruggetrokken, toen hij haar borsten begon te betasten. Maar plotseling had ze hem toch van zich afgeduwd en zo iets gezegd als dat ze het misschien beter wat kalmer aan konden doen en de rest van de tijd dat hij bij haar geweest was, bleek ze verder erg gereserveerd te zijn. Maar toen ze in het kleine halletje stonden en hij weg wilde gaan, had ze hem weer innig op zijn mond gekust, hem ernstig aangekeken en gezegd: „Bel me een van de komende dagen eens op! Beloof je dat?”

Hij had haar telefoonnummer op een afgescheurd stukje krant geschreven en daarna had hij nogal onhandig afscheid van haar genomen, helemaal in de war en zich afvragend of ze het allemaal wel zo serieus meende wat ze gezegd en gedaan had.

Hij had haar niet opgebeld. Waarom kon hij zelf niet verklaren. De avond daarop was hij met een vriend uitgegaan. Ze hadden ontzettend veel pils gedronken. 's Ochtends had hij zich miserabel gevoeld. En nu, nu hij moedeloos over de Vismarkt slenterde, dacht hij er voor de ontelbaarste keer over na wat hij tegen haar zeggen moest, als hij haar opbelde. Plotseling ging er een lampje bij hem branden: hij moest iets voor haar kopen, iets heel geraffineerds, iets Frans bijvoorbeeld. Hij bleef voor de etalage van een linderwinkel staan, keek lange tijd onderzoekend naar al die kleurrijke slippjes en behaaitjes en ging toen met bonzend hart en opeengeklemd kaken de winkel in.

Toen hij weer buiten kwam, had hij een hoofd zo rood als een tomaat. Hij wierp een blik naar de strakke, blauwe hemel en begon schaterend te lachen. Enkele voorbijgangers bleven verwonderd staan. Daarna liep hij met vaste tred naar een telefooncel en draaide haar nummer.

„Henno...? Waarom heb je niet eerder gebeld?” vroeg ze met een beschuldigende toon in haar stem. „Ik heb dagenlang op je telefoontje gewacht!”

„Tja...” Hij wist zo gauw geen zinnig antwoord te bedenken. „Is 't goed als ik vanavond even langs kom?”

Hij hoorde kirrend gelach aan de an-

dere kant van de lijn.

„Ik heb iets voor je gekocht, zie je.”

„Iets voor mij gekocht? Wat ontzettend aardig van je!” Weer meende hij dat vleugje ironie in haar stem te bespeuren. Toen, met een heel andere stem: „Je moet om acht uur komen!”

„Moet?” vroeg hij verbaasd.

„Ja, moet!” zei ze op beslissende toon. „Dat wil ik nou een keer zo.”

„Goed dan. Ik zal er zijn. Om acht uur precies. Tot vanavond dan!”

Het duurde dus nog vijf lange uren voor hij haar ontmoeten zou. Hij vond plotseling dat hij beslist in een nieuwe pantalon verschijnen moest. Verder wilde hij nog een fles fijne likeur kopen en een grote doos chocola. Daarna wilde hij eerst nog een douche nemen en zich erg hip kleden.

Hij was nog maar net binnen, of ze sloeg haar armen verlangend om zijn hals en ze begon hem zo wild te kussen, dat hij gewoon een beetje bang werd van haar onstuimigheid.

„Waarom heb je niet eerder gebeld? vroeg ze verwijtend.

„Ja, ik wist niet hoe ik 't aan moest leggen...” antwoordde hij stuntelig. Hij voelde zich een grote dwaas.

„Sufferd!” zei ze lachend, hem daarna voorzichtig in zijn wang bijtend. „Vooruit! Pak me nou eens lekker beet en kus me!”

„Heb je... heb je verder helemaal niks aan onder je jurk?” vroeg hij hees, toen ze hem eindelijk losliet. „Het voelt net aan of je naakt bent.”

„Wat dacht je anders?” Ze wreef met het puntje van haar neus langs zijn gladgeschoren wang.

In haar zitkamer gekomen, gaf hij haar de doos chocola en het pakje met het zo zorgvuldig uitgekozen damesondergoed. Hij wachtte met een kop als vuur af, hoe ze zou reageren.

„Wat een verrukkelijk spul!” kirde ze enthousiast. „Zo dun als spinrag! en wat een fantastische kleurtjes!” Het lieve kind bleek er helemaal verrukt van te zijn. Ze sloeg haar armen om zijn hals en overlaadde hem opnieuw met hete kussen. „Ik wil 't allemaal direct aanpassen!” zei ze toen. Ze wreef met haar vochtige lippen wild over alle delen van zijn gezicht. „En wat wil je nou eens van mij hebben, lieveling?” Hij merkte hoe ze steeds aanhaliger tegen hem aankroop, hoe de greep van haar blote armen steeds

vaster en de druk van haar dijbenen steeds harder werd. Hij kuste haar vurig terug, betastte met zijn vingers haar rug en drukte ze toen stevig op haar achterste.

„Wat ben je warm en sterk!” zei ze. „Ik hou van je jongetje! Ik hou hartstikke veel van je!” Ze verlangde hevig naar nog heviger contact met hem en in een duizelingwekkend ogenblik stond ze op het punt zich maar helemaal te geven en hem met haar te laten doen wat hij maar wilde. Niet zo gauw, dacht ze. Zo gemakkelijk moet hij me niet kunnen krijgen. Ik wil eerst nog een beetje kat en muis met hem spelen. Ze maakte zich geleidelijk van hem los, ging een paar passen achteruit, keek hem strak aan en zei met een ironische glimlach:

„Wat zou je denken van een kopje koffie?”

„Graag!” antwoordde hij toen, gemaakt verrukt. „Lust je er leukeur bij? Ik heb een hele fles meegebracht!”

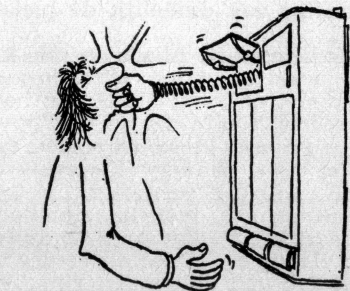
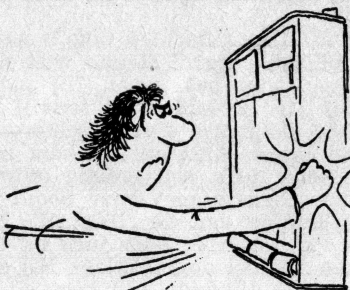
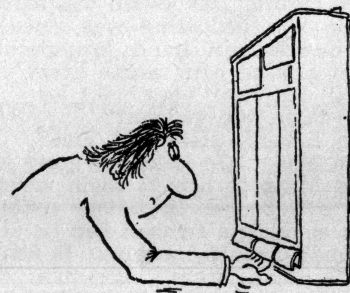
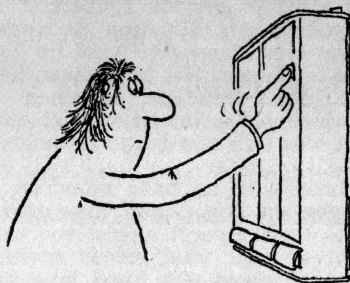
„Geweldig! Maar ga nou eerst maar eens op je gemak zitten, dan zal ik in-tussen koffie zetten.”

Opnieuw voelde ze dat hevige verlangen naar hem in haar lichaam brande in de verleidelijke gleuf tussen haar schoot en een kietelig gevoel in de erotische zones van haar borsten, toen ze plotseling zijn lippen in haar nek voelde.

„Hè, blijf nou eens effe van me af, terwijl ik met de koffie bezig ben!” zei ze, zoveel mogelijk verwijf in haar stem leggend. „Laat me nou alsjeblieft los!”

Hij ging in een gemakkelijke houding op de slaapbank zitten en keek bewonderend toe hoe ze bezig was de koffietafel te dekken. Hij genoot van het kijken naar haar slanke lichaam en haar liefvallige bewegingen. Haar prille boezem zat strak onder de dunne stof van de korte jurk. Toen ze zich over de tafel boog, kon hij duidelijk de verleidelijke gleuf tussen haar borsten zien. Hij durfde haar aanvankelijk nauwelijks aan te kijken, toen ze naast hem op de slaapbank kwam zitten.

„Ga je gang!” zei ze uitnodigend. „Doe maar net of je thuis bent. Als de leukeur op is, beginnen we gewoon aan de wijn. En nog hartstikke bedankt voor 't leuke slipje en zo! Denk je dat 't past?”

„Dat moet je gewoon proberen,” zei hij ongedwongen. Hij kon de verleiding niet weerstaan een hand op haar heupen te leggen. Hij keek naar haar stevige, deels onblote dijbenen en voelde ineens dat hij haast niet meer in staat was zich nog langer te beheersen. Hij trok haar ruw naar zich toe, kuste haar wild op haar mond en op haar ogen en begon aan haar zachte liezen te voelen, eerst uiterst voorzichtig, maar al heel vlug steeds roekelozier. Daarna gleed zijn hand langzaam naar haar schaamdelen. Hij drukte nogal wild met een vinger op haar gezwollen clitoris. Het kwam wat harder aan dan zijn bedoeling was geweest. Alice duwde zijn hand krampachtig weg en slaakte een zachte kreet van pijn. Hij liet haar verschrikt los.

„Heb ik je pijn gedaan?”

„Nee lieverd. Helemaal niet.” Ze bloosde hevige. „Je hebt me geen pijn gedaan. Maar ik heb ’n klein wondje tussen m’n benen. Ik fietste gisteren op een landwegje en toen ben ik, door onbekende oorzaak, gevallen. Ik kwam met de binnenkant van m’n dijbenen tegen ’n lage tak van ’n boom aan. Ik heb daar nu ’n pleister zitten. Ik weet niet of ik hem er nu al af kan halen.”

„Hij moet er misschien nog ’n poosje op blijven zitten.” Henno wist niet goed raad met het geval. Hij pakte haar bij haar schouders en terwijl hij haar heel langzaam dwong achterover te gaan liggen, ontging het hem niet dat ze haar jurk een weinig optrok. Toen ze tenslotte met haar hoofd op de armleuning van de slaapbank lag, had ze van lieverlee haar jurk tot boven haar middel opgetrokken. Hij zag haar stevige dijbenen een beetje trillen en hij had wel door hoeveel moeite ze deed haar heupen stil te houden. Nu kon hij ook duidelijk de pleister zien.

„Trek hem eraf!” hijgde ze. „En kijk hoe de wond er uitziet. Maar je moet hem er met één ruk aftrekken, hoor! Anders doet ’t pijn als de hel!”

Alice gaf een luide schreeuw, toen hij met een handige beweging de pleister er in één ruk aftrok. Het arme kind kermde, toen hij zijn lippen vlak naast het wondje op haar dijbeen perste. Henno dacht dat dit eerder van wellust dan van pijn moest zijn. Toen legde zij haar ene been om zijn nek,

klemde zich stevig aan hem vast en begon ongeduldig met haar heupen te slingeren.

Plotsklaps maakte ze zich weer helemaal vrij van hem, sprong lenig overeind, danste dartel de kamer rond en gedroeg zich volkomen als een verliefde bakvis.

„Je moet al je kleren uitdoen, lieveling!” fluisterde ze, terwijl ze zelf het voorbeeld gaf door de ritssluiting van haar jurk omlaag te trekken. „Ik wil je helemaal naakt zien!”

Toen hij geheel ontkleed dicht tegen haar aan ging staan en haar hielp met uit haar jurk te komen, juichte ze: „Ik hou van je! Ik hou van je! Ik hou zo hartstikke veel van je! Zeg dat je ook van mij houdt!”

„Alice, ik begrijp er niks van dat je zo gek op me bent,” antwoordde hij alleen maar, de zachte huid van haar hals kussend.

Toen liep ze naar de slaapbank en ging er languit op liggen. Ze spreidde haar benen en riep iets onverstaanbaars naar hem. De jongeman zag als in een droom, hoe ze hem haar sidderende lichaam aanbod en hij wierp zich bovenop haar, greep haar borsten vast en drong met een blind begeren diep in haar. Hij beefde van zinnelijke begeerte en tastte ijverig haar naakte lichaam af, waardoor ze een nog grotere tederheid voor hem begon te voelen. Met haar zachte handen streefde ze zijn blote, dicht behaarde borst. Een laaiende hartstocht nam bezit van haar hele lichaam, nu hij zo diep in haar was. Ze voelde dat ze bijna niet meer in staat was haar naderend orgasme te verdringen.

De gedachte dat zij het juist was, zij die niet zomaar het eerste het beste ordinaire grietje was dat er ongedwongen allerlei onbeschaamde woorden uitflapte, versterkte zijn geslachtsdrift alleen maar. Hij smeekte haar bijna iets geils tegen hem te zeggen. Op hetzelfde moment dat ze op, laten we zeggen kiese, passievolle wijze aan zijn verzoek voldeed, stootte hij nog krachtiger en woester in haar, zodat ze bijna van de slaapbank afrolde. Haar achterste bewoog wild op en neer. Toen werd het wazig voor Henno's ogen, zijn onderlichaam sidderde helemaal en het leek of alles om hem heen begon te draaien. Met gesloten ogen en een zacht gekreun voelde Alice zijn

levenschenkende stroom in grote golven diep in haar tere vlees spuiten.

„Waarom lach je, beest?” vroeg ze even later.

Henno zag er hopeloos verlegen uit. „Ik lag eraan te denken dat ik nu eindelijk eens de pleister op de zere wond heb gelegd. Zo luidt het gezegde toch niet? Ik heb je al die dagen zo verschrikkelijk lang op me laten wachten.”

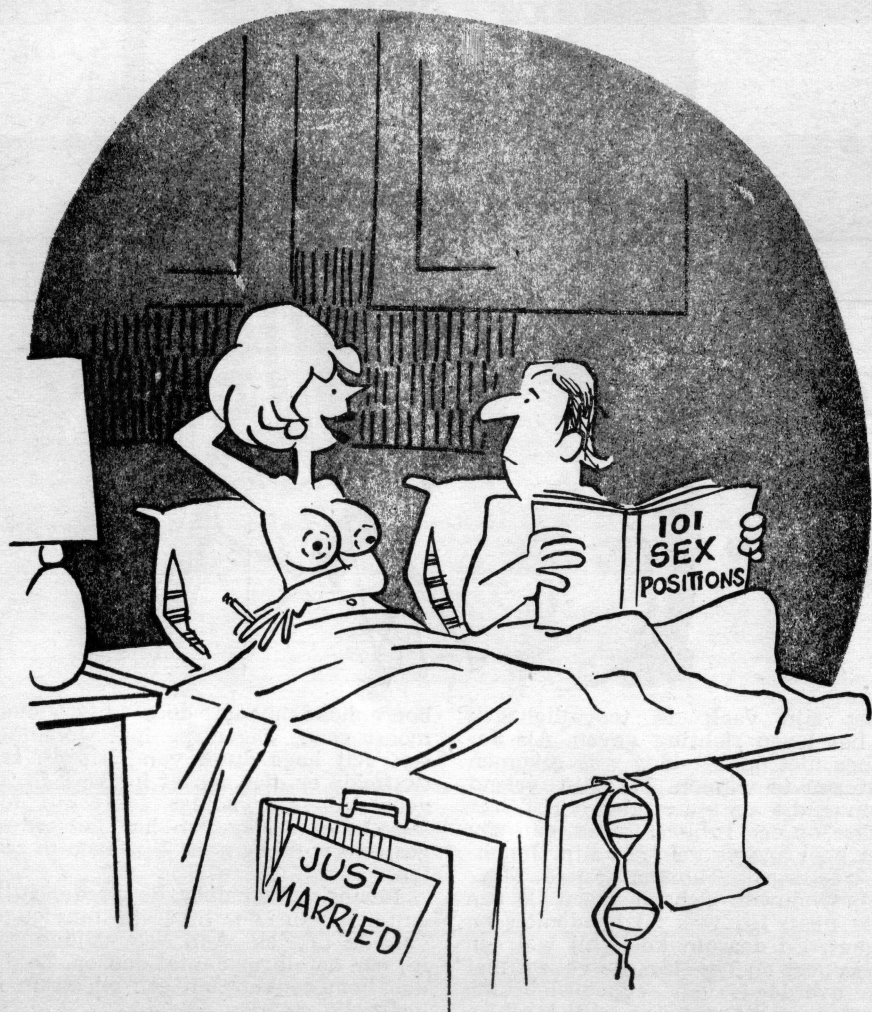
„Kun je nog een keer, lieveling?” Ze beet hem in zijn kin, hard en verbeten en ging toen met gespreide be-

nen bovenop hem zitten. Haar hete poes was nu dicht bij zijn mond. „Mag ik 't zo doen?”

Henno knikte zwijgend, overweldigd door al het geluk dat ze hem geschenken had. Daarna keek hij haar lang en diep in de ogen en fluisterde: „Vind je 't erg lekker als ik m'n tong er insteek?”

Met alle kracht die in haar was, drukte ze nu haar natte schaamlippen tegen zijn gewillige mond....

★ ★ ★

— Neem maar een willekeurige..... ik vind alles goed!

„De liefdes- drank”

Het zijn vaak de toevalligheden die het leven richting geven. Als Johannes niet op het idee was gekomen even aan te wippen bij zijn vriend Thomas, die als afgestudeerd H.T.S.'er werkte op een rubberfabriek, dan zou alles heel anders gelopen zijn. Johannes was erg op Thomas gesteld. Maar hij beschouwde zichzelf meer als een echte man. Hij was rijzig, donker en elegant. En daarom keek hij wel een beetje neer op Thomas, die vol zat met een overdaad van chocoladebruine sproeten en die met een lelijke, scherpe haviksneus en een soort van melk-

boerenhondenhaar door het leven moest gaan. Eigenlijk had Johannes een vrij hoge dunk van zichzelf. Hij twijfelde er niet aan of hij was, in tegenstelling tot Thomas, een echte Don Juan, die er slag van had het tedere geslacht volledig naar zijn hand te zetten.

Johannes liep door de brede, stille gangen van de laboratoriumvleugel van de fabriek. Aan weerszijden zag hij een ontelbaar aantal deuren. Ze deden hem denken aan een rij stram in het gelid staande soldaten.

„Directeur”, „Chemie”, „Reclame” en

„Research” las hij, voor hij bij de deur kwam met het naambordje „Th. Wildemans”. Hij klopte zachtjes en ging naar binnen.

Midden in het vertrek stond een grote werktafel met allerhande mysterieuze zaken erop: retorten met borrelende vloeistoffen en hoge, oranje, Pernis-achtige vlammen. Er was alleen geen levende ziel te bekennen. Johannes was net van plan maar een keer „Hallo...!” te roepen, toen hij een eigenaardig geluid vernam vanaf de vloer achter de werktafel. Nog voor hij een woord kon uitbrengen, zeilde een wit, ragfijn behaaije over de rand van de tafel, even later gevolgd door een verrekt geinig damesslipje, dat Johannes elegant met zijn wijsvinger wist op te vangen.

Nou ja, hij was nu eenmaal een fijngevoelig — en niet minder — een zeer hoffelijk mens. Hij realiseerde zich wel degelijk dat het nu niet het geschikte moment was zijn vriend in zijn werk te storen. Daarom ging hij doodgemoedereerd op een stoel bij de deur zitten, stak een sigaretje op en peinsde hoe lelijk hij zich in Thomas vergist had, die hij had gedacht aan te treffen in een koel wetenschappelijke omgeving, met een grote afstand tot dergelijke aangenaamheden des levens. Maar een technicus heeft natuurlijk net zoveel mogelijkheden voor een privé-leven als een boekhandelaar, een beroep dat hij als geen ander kende, omdat hij jarenlang in die branche gezeten had.

De activiteiten achter de tafel schenen nu wat af te nemen. Hij hoorde alleen nog maar wat hees gefluister en wat onderdrukt gegiechel.

Johannes schraapte discreet zijn keel.

Een hoofd verscheen boven de tafel, een hoofd bezaaid met sproeten en voorzien van een grote uilebril en met afschuwelijk gele haren, die naar alle kanten uitstaken.

„O, ben jij ’t?” verbaasde Thomas zich. Het klonk nou niet direct erg geestdriftig.

„Je moet ’t daar beslist even erg gezellig gehad hebben...” antwoordde Johannes zo langs zijn neus weg.

Naast Thomas dook een meisjeshoofd op vanachter de tafel. De mond stond wagenwijd open, klaar om een schreeuw te geven, die door merg en been zou gaan. Het kind had een ver-

domd leuk smoeltje, zelfs al zat haar kapsel danig in de war en was haar gezicht zo rood als een tomaat.

„Goeiemiddag juffrouw...” zei Johannes beleefd, terwijl hij het minuscule, pikante slipje met een vaart rond zijn wijsvinger liet draaien. „Bent u misschien iets kwijt...?”

„Engerd...!” siste het mooie meisje alleen maar. Zij wist niet hoe schielijk zij weer achter de kolossale tafel verdwijnen moest.

Johannes zuchtte gelaten. Ondank is nu eenmaal ’s werelds loon en hij wist uit ondervinding dat de vrouwtjes in het algemeen erg onlogisch kunnen zijn in hun reacties. Johannes haalde zijn schouders op. Hij wierp het stukje lingerie met een zwierige zwaai naar Thomas, die het verlegen aan het meisje teruggaf. Terwijl zij het slipje geïrriteerd uit zijn handen graaide, zorgde zij er wel voor zelf onzichtbaar te blijven.

„Wat kom jij hier in godsnaam doen?” vroeg Thomas zich met een afgezaakt gezicht af. Inmiddels was hij achter de tafel druk in de weer zijn kleding weer zo goed mogelijk te fatsoeneren.

„Ik kwam alleen maar eens kijken hoe jij ’t maakt...” antwoordde Johannes. Hij keek geïnteresseerd naar de maar even zichtbare armen en benen van het meisje, dat blijkbaar ook moeite had met het in orde brengen van haar kleren.

„O, met mij gaat alles best...” mompelde Thomas.

„Dat heb ik gezien, ja...” knikte Johannes.

Een helemal verongelijkt meisje dook op vanachter de tafel en verdween in stramme houding en met een summier hoofdknikje door de deur, die Johannes, als de geboren gentleman die hij was, voor haar openhield.

„Een kantoormeisje van ’t secretariaat...” bromde Thomas, haar als nog op deze wijze aan Johannes voorstellend, toen de deur met een harde slag dicht sloeg.

„’n Verrukkelijk meisje...!” liet Johannes zich ontvallen. „’n Verrekt mooi kind. Hoe heb je dat in jezusnaam voor elkaar gekregen om zo’n stuk te versieren?” Hij had zijn vriend in geen honderd jaar tot dergelijke capaciteiten in staat geacht. „En dan nog wel zomaar op de grond!”

Thomas schudde zijn hoofd. „Stom toeval,” zei hij. Onderwijl was hij zenuwachtig in de weer een of ander instrument af te stellen. „Waar heb ik nou in vredesnaam die formule gelaten?”

„Wat voor formule?”

„Waarmee ik aan 't experimenteren was. Met die liefdesdrank...”

„Liefdesdrank?”

„Denk je soms dat ik onder werktijd voor m'n lol achter die meiden aanzit?” verweerde Thomas zich verontwaardigd.

„Dat dacht ik wel, ja.”

„Onzin! 't Voorval waar jij met je gebruikelijke onbeschaamdheid toevallig getuige van was, was 'n experiment in dienst van de wetenschap en niet zomaar een of ander vies sex-spelletje. Ik wilde nagaan of die liefdesdrank 'n goede uitwerking had bij dat meisje.”

„Kom nou...”

„En dan moet je jezelf weleens een keer opofferen,” concludeerde Thomas schijnheilig.

„De volgende keer sta ik graag helemaal tot je beschikking,” bood Johannes meteen gretig aan. „Nou ja, ik doe 't dan ook alleen maar om de wetenschap een dienst te bewijzen.”

„Alvast hartstikke bedankt!” antwoordde Thomas. Hij klaarde er helemaal van op. „We moesten 't resultaat nagaan om de factoren toevalligheid, inbeelding en biologische zwakheid uit te schakelen. Begrijp jij daar iets van? Als jouw aandeel nou de controle op de vrouwelijke reacties zou kunnen zijn, dan ben ik je daarvoor héél erg dankbaar. We zullen dit experiment de naam X5 geven. A propos, waar is nou toch die formule gebleven?”

„Laten we maar meteen de handen uit de mouwen steken!” reageerde Johannes geestdriftig en hij ledigde in één teug het glas dat op de tafel stond en dat gevuld was met een kleurloze vloeistof. „Ik graag een goeie vriendendienst voor je over!”

Waarop Thomas nerveus in het midden bracht: „Doe nou niet zo overhaast. En denk erom: niet meer dan drie druppeltjes! Waar heb ik nou verdorie die formule toch gelaten?”

„Drie druppeltjes?” kreet Johannes en hij stak nog haastig een vol flesje, dat op de tafel stond, in zijn binnenzak. Thomas had niets in de gaten. Hij

nam plotseling de benen, net of hij een slecht geweten had. En dat had hij inderdaad ook. Met griezelige zekerheid wist hij plotseling waar die formule gebleven was.

Toen hij even geleden op die stoel had zitten wachten, had hij een sigaret opgestoken. Maar omdat hij geen lucifers of aansteker bij zich had, had hij een stukje papier van de grond opgraapt, dit in een gasvlam gehouden en hiermee zichzelf vuur gegeven. Hij had het brandende papiertje toen in een asbak gedeponeerd, waar het wel dra tot een klein restje as was opgesmeuld.

Het laatste wat hij hoorde was wat onsamenhangend gemompel van Thomas. „'t Experiment met dat liefdeselixer zou 'n verlichte toekomst in kunnen luiden...” zei hij.

Johannes had de laatste tijd weleens overwogen dat een liefdesdrankje hem goed van pas zou kunnen komen. Lange tijd had hij gehunkerd naar een zekere jonge schoonheid, die kennelijk weinig moest hebben van zijn aanhoudende toenaderingspogingen.

Zij heette Agatha, was twintig jaar en had honingblond haar. Agatha was de dochter van zijn chef en daarom moest zij natuurlijk uiterst voorzichtig en op een bepaalde manier benaderd worden. Het was afspraak dat Johannes het aanstaande weekeinde bij de familie van zijn chef zou gaan doorbrengen. Ze beschikten over een ruime vakantiewoning aan de kust. Johannes had nu echt zo het gevoel van nu of nooit, wat dat met Agatha betrof. Nu hij die liefdesdrank in zijn binnenzak had, was de victorie nabij. Thomas' demonstratie had dat maar al te duidelijk bewezen.

Op vrijdagmorgen werd hij bij zijn chef, hoofdvertegenwoordiger Hanze-meier, geroepen. „Zou jij iets voor mij willen doen, Johannes? Wij hebben voor dit weekeinde een ver familielid uitgenodigd. Zou jij die 'n lift kunnen bezorgen met je auto?”

„'n Dame?” vroeg Johannes hoopvol, zich bijna verslikkend, omdat de onbeschaamde vraag eruit was voor hij er goed en wel erg in had. (Het kon immers nooit kwaad twee pijlen op je boog te hebben!)

„Nee, nee, 'n jongeman. 'n Afgestudeerd h.t.s.'er. Hij werkt op een rubberfabriek. En hij heeft zo goed als

geen familie meer. 'n Zekere Thomas
... eh ... eh ..."

„Wildemans! Da's 'n goeie vriend
van me ...” flapte Johannes eruit.

„Des te beter,” antwoordde zijn chef
laconiek. „We verwachten je tegen de
middag.”

Hanzemeier was een keurige heer,
die zijn waakzaamheid camouflleerde
achter een paar borstelige wenkbrau-
wen en een kolossale zonnebril.

„Welkom!” begroette hij de pas aan-
gekomenen en hij bleef rustig achter
zijn glas jus d'orange zitten.

Zijn vrouw was precies zijn tegen-
pool, knap en kwetterend, en met een
jeugdigheid die bij sommige vrouwen
eeuwig schijnt te zijn. Zij trad haar
mannelijke gasten met een duidelijk
groot enthousiasme tegemoet.

„Hai!” knipoogde Agatha, toen zij de
eetkamer binnenkwam, waar de tafel
inmiddels voorzien was van borrels,
bier en kleine, hartige hapjes. „Bent
u ervan op de hoogte dat uw garage
in brand staat, paps?”

Hanzemeier uitte een krachtterm
van de bovenste plank. Hij vloog als
een raket overeind en snelde naar het
raam.

„Bel nondeju de brandweer!” krijs-
te zijn vrouw, die gelijk met Thomas
van tafel opsprong. Johannes bleef
doodgemoedereerd zitten, om de een-
voudige reden dat zijn auto buiten
stond en niet in de garage. En omdat
iedereen nu bij het raam stond, met
hun ruggen naar hem toegekeerd, had
hij een pracht van een kans zijn ex-
periment uit te werken. In no time had
hij een paar druppeltjes van de lief-
desdrank in Agatha's bierglas gedaan.
Waarschijnlijk nou niet op de kop af
drie druppeltjes, maar in ieder geval
ook niet minder.

„k Zie helemaal geen vuur ...” ver-
wonderde Hanzemeier zich. Het leek
of het een beetje teleurstellend klonk.
„n Eén-aprilmop!” giechelde Agatha
klokkend.

„Rotmeid!” gromde Hanzemeier en
hij liet zich met zijn zware lichaam
weer in zijn fauteuil zakken.

„U weet toch wel dat ik nooit bier
drink, mams,” verzuchtte Agatha, na-
dat zij weer was gaan zitten.

„O, geef mij dat glas dan maar!
Proost allemaal!”

Van alle kanten werd nu „Proost!”
en „Cheers!” geroepen en allen hieven

het glas en keken de gastvrouw in de
ogen. Zij nam een paar snelle, ferme
slokken en kwam toen als een pijl uit
de boog op Johannes afgestevend. „Al-
le goden!” bemerkte hij. „Dat spul
werkt ook snel ...”

Gelukkig wendde Hanzemeier zich
nu tot Johannes. „Zullen we eerst naar
de bibliotheek gaan om die papieren
even door te kijken? Dan zijn we
daar tenminste vast mee klaar.”

„Geen sprake van! Toch zeker van-
avond niet? Vanavond moeten we lol
maken!” schreeuwde zijn vrouw met
koortsachtig rode wangen en een blik
die zowat door Johannes' lichaam boor-
de.

Johannes had wel in de gaten hoe
zij steeds bij hem kwam zitten en hij
had al een paar maal haar tastende
handen onder de tafel gevoeld. Hij
voelde zich vreselijk opgelaten, maar
hij deed natuurlijk zijn best zo weinig
mogelijk hiervan te laten merken.

„Wat heb je toch, Johannes?” vroeg
Thomas bezorgd. „Je voelt je toch wel
goed?”

„Ik vind dat hij er puik uitziet,” kir-

— Ik weet niet wat het is Ansjie. Of m'n
handen worden kleiner of.....?

de mevrouw Hanzemeier verrukt. „Ik vind hem bovendien heel erg aantrekkelijk.” Onderwijl werd zij onder tafel steeds handtastelijker.

Johannes' chef schraapte een paar keer luid zijn keel. Hij wierp zijn vrouw blikken toe, die vuur zouden hebben kunnen blussen. Daarna wendde hij zijn waarschuwende ogen in de richting van Johannes.

Het werd een afschuwelijke maaltijd voor Johannes. De hele tijd probeerde hij de handtastelijkheden van de gastvrouw te ontwijken en hij gedroeg zich daardoor zo onrustig, dat Agatha en Thomas hem nieuwsgierig aanstaarden en samen erover fluisterden wat er toch met hem aan de hand was.

„Sint-vitusdans!” hoorde hij Agatha giechelen. „Vlooiën!” veronderstelde Thomas.

Hanzemeier werd hoe langer hoe gemelijker en minder spraakzaam. Hij zag nou een keer geen kans meer zijn ontspoorde vrouw weer recht op de rails te zetten. Toen de maaltijd beëindigd was, ijde Johannes in wilde vaart de eetkamer uit, op de voet gevolgd door de gastvrouw, die hem in de hall hartstochtelijk om zijn nek

„Lieveling...!” ademde zij zwaar en zij liet meteen een felrode streep lippenstift achter op zijn wang.

„Ik moet even naar buiten om te kijken of ik de lichten van mijn auto wel heb uitgedaan,” kreunde hij wanhopig. „Ga eens even opzij!”

„Hum!” kuchte Hanzemeier vanuit de deuropening en toen Johannes een blik over zijn schouder wierp, zag hij dat ook Agatha en Thomas het tafereeltje met grote belangstelling stonden gade te slaan. Op van de zenuwen deed hij de buitendeur open en zoog zijn longen gretig vol met frisse avondlucht. Hè, hij knapte er helemaal van op. Voor alle zekerheid ging hij toch maar even in de auto zitten en verwijderde tevens de lippenstift van zijn wang. In het handschoenvakje lag een kleine zakflacon cognac. Na al die doorstane emoties was hij wel aan een opkikkertje toe. Juist toen hij bezig was de dop eraf te schroeven, viel er een schaduw door het autoraampje. Hij schrok zich een ongeluk, waardoor een deel van de kostelijke inhoud uit het flesje liep.

„Chronisch alcoholisme!” constateer-

de Agatha triomfantelijk.

„Zo dronken als een kameel!” voegde Thomas daar nog aan toe. „We kunnen hem in deze toestand niet alleen naar huis laten rijden.”

„Ze moesten die knul gewoon z'n rijbewijs afnemen,” wist Agatha nog.

„Zou 't niet beter zijn als je nog even mee naar binnen ging om een kop zwarte koffie te drinken?” stelde Thomas voor, nadat hij het portier van de auto had geopend.

„Ik denk er niet aan. Toevallig slaan jullie de plank nou eens helemaal mis.” Hij wierp het tweetal vernietigende blikken toe. „Ik dacht dat ik op het ogenblik wel recht had op een klein neutje.”

Plotseling kwamen er kleine pretlichtjes in Johannes' ogen. Nu of nooit moest hij de gelegenheid bij de haren grijpen. „Oké! Dan ga ik nog even mee met jullie naar binnen. Maar dan moeten jullie eerst de zaak even in de gaten houden, zodat we nog 'n klein drupje kunnen nemen. Jullie willen toch ook wel wat?”

„Vooruit dan maar, wij houden wel een oogje in 't zeil,” stelde Agatha hem gerust. Ze gaf Thomas een veelbetekenend knipoogje. Ze gingen voor hem staan, met hun rug naar hem toe. Johannes goot stiekem en snel een deel van het liefdesdrankje in de flacon met cognac. „Alsejbleift!” Hij reikte Agatha het flesje.

„Proost vrienden!” Zij veegde de hals van de fles af met haar blote hand, zei nog eens „Proost!” nu speciaal tegen Thomas, keek hem diep in zijn ogen en nam een ferme teug van het alcoholische nat. Ook bij haar verschenen nu plotsklaps koortsachtige, rode vlekken op haar wangen.

„Moeten jullie niks?” vroeg ze poeslief en ze reikte de fles aan Thomas, op dezelfde verleidelijke manier waarop Eva in het paradijs de verboden vrucht aan Adam moet hebben aangeboden.

„Hé!” schreeuwde Johannes. „Da's mijn cognac!”

„Cheers!” zei Thomas en ook hij nam een flinke slok. Hij stond naar lucht te happen als een vis op het droge en hij staarde gefascineerd naar Agatha. Daarna reikte hij de fles afwezig aan Johannes.

Tegen Agatha zei hij: „Zullen we samen een eindje omlopen?” Hij stond

gewoon zijn lippen af te likken.

„Voel je er niets voor mee naar mijn kamer te gaan?” fluisterde Agatha. „’t Is al zo koud buiten.”

„Ho!” schreeuwde Johannes. Het drong plotseling tot hem door dat het experiment met de liefdesdrank op deze manier armzalig mislukt scheen. Maar hij was er de man niet naar nu maar direct bij de pakken neer te zitten. En daarom bracht hij de flacon zelf naar zijn mond en probeerde Agatha's blik te vangen. Hij begreep er wel zoveel van dat het beslissend was wie men in de ogen keek, terwijl men dronk. Maar Agatha had slechts oog voor Thomas.

„Hei!” schreeuwde Johannes wanhopig.

„Wat wil je?” vroeg Thomas en hij draaide zich om naar Johannes, net op het moment dat hij een slok nam.

Een half uur later sloop Johannes met een bonzend en jaloers hart naar de tweede verdieping in het vakantiehuis en hij luisterde aandachtig aan de slaapkamerdeuren. Hij vermoedde, ja, hij wist het haast wel zeker, dat Thomas en Agatha nu lekker met elkaar aan de gang waren. Achter een van de deuren hoorde hij verdachte geluiden. Hij trok de deur met een ruk open. Daar stond mevrouw Hanzemeier in een doorzichtige, Chinese peignoir. Zij kreunde van verrukking. Als verlamd staarde Johannes naar zijn gastvrouw. Hij wist zich geen houding te geven.

„Waarom kom je niet even lekker bij me, schatje?” fluisterde ze hees, terwijl ze haar armen om Johannes' nek sloeg. Hij stond er als versteend

bij. Langzaam maakte mevrouw Hanzemeier als een volleerde stripster haar peignoir los. Een complete, blanke borst kwam bloot en Johannes zag dat de tepel precies dezelfde verleidelijke kleur had als haar lippenstift. Zij had een welgevormd lichaam. Haar huid had een matte, witte kleur. De vrouw legde de peignoir nu op haar bed. Haar heupen wiegden verleidelijk en Johannes zag dat zij lange, slanke bovenbenen had. Zij verft vast haar haar, overdacht hij. Opnieuw met haar heupen draaiend, kwam zij weer langzaam dichterbij.

„Neem me maar! Toe, doe maar met me wat je wilt...” smeekte zij met begeerige blikken.

„Daar heb ik je eindelijk te pakken, verdomde verleider!” schreeuwde plotseling een stem achter hem. Vervolgens greep iemand hem in zijn kraag en smet hem de gang op. „O lieveling...” hoorde hij mevrouw Hanzemeier nog kwetteren achter de slaapkamerdeur.

„Ik zal jou leren achter andermans vrouw aan te lopen!”

„Uw vrouw zal ik met geen vinger aanraken...” stamelde Johannes toen doodsbang. „Eerlijk gezegd was ik op zoek naar uw dochter...”

„Ook dat nog!” schreeuwde Hanzemeier. „Alsof ’t al niet genoeg is mijn vrouw te verleiden, loopt-ie ook nog achter mijn dochter aan!”

„Uw dochter?” vroeg Johannes met lijzige stem en hij merkte dat die ineens typisch hoog vrouwelijk klonk. „Hoe komt u daar nou bij? ’t Is die schat van een Thomas op wie ik plotseling hopeloos verliefd ben...”

Handen omhoog, of ik spuit.....

DE DOORDOUWER

OF MENEER PASTOOR MAAR WILDE BETALEN....

„Toe nou, schatje!”
„Nee, John! Ik heb je al gezegd dat ik daarmee wil wachten tot we getrouwd zijn; dan hebben we daar alle tijd voor. Je bent veel te ongeduldig!”

„Maar waarom zouden we wachten? We kunnen toch van tevoren wel alvast een beetje oefenen?”

„Ik vind het anders maar een raar idee, John, en ik weet bijna zeker dat het bij mij dan toch niet van harte gaat!”

„Maar het is zo iets geweldigs, liever! Natuurlijk ben ik er ook nog geen expert in, maar...!”

„Kom nou! Mij houd je niet voor de mal! Je zult best al wel genoeg geofend hebben!”

„Nou ja... goed dan. Ik geef eerlijk toe dat ik het al een paar keer geprobeerd heb. Trouwens, dat zal wel met de meeste mannen het geval zijn... met vrouwen vermoedelijk ook wel. Een aardig blondje heeft me eens op een avond een hoop daarover geleerd. Waar het op aan komt is, dat je je hele lichaam gebruikt en de juiste stand en ritme aanhoudt! Kom mee, dan zal ik het je leren!”

„Maar John toch! Niet hier! Wat denk je wel van me?”

„Toe nou toch, schatje... alsjeblieft! Hier net om de hoek is een mooi stil laantje; daar kan ik het je mooi duidelijk maken.”

„Ik wou dat je niet zo door bleef zeuren, John! Ik wil er niets meer over horen. Als we daar nu al ruzie over moeten gaan maken, hoe moet het dan in hemelsnaam wel niet gaan wanneer we eenmaal getrouwd zijn?”

„Maar dat is nu juist wat ik je al die tijd al probeer uit te leggen, engel van me. Het is eenvoudig verrukkelijk en wanneer je jezelf er toe zou kunnen brengen om niet zo halsstar- rig te zijn en mij de gelegenheid geeft je te leren hoe je moet kegelen, dan staan we daar wanneer we getrouwd zijn ten minste niet zo vreemd tegen- over en kunnen we zodra we terug zijn van onze huwelijksreis lid worden van de kegelclub!”

Het schildersbedrijf F. te Sjørredijke kreeg onlangs van het R.K. Kerkbe- stuur aldaar (Parochie van Eeuwigdu- rende Bijstand) opdracht voor het ver- richten van de normale onderhouds- werkzaamheden aan de inventaris van deze kerk.

Toen de pastoor evenwel de reke- ning kreeg van het bedrijf, bleek de omschrijving van de werkzaamheden hem nogal ongewoon en bedenkelijk uitgevallen te zijn.

Deze luidde als volgt:

H. Geest overgeschilderd	f 32,50
Slang van de duivel gelakt	„ 17,—
Houtzwam achter Eva's vijgenblad verwijderd	„ 7,50
Het Paradijs opgeknapt	„ 2,50
Achterwerk van Adam nagezien	„ 8,25
Buste van Maria gepolijst en nieuw kindje gemaakt	„ 5,50
H. Johannes, onderlijf afge- krabd en gelakt	„ 3,—
H. Gertruda goede beurt gegeven	„ 8,75
Billen van de H. Petrus gelakt	„ 35,—
Schimmel onder oksel van H. Veronica verwijderd	„ 6,50
Fluit van H. Gabriël nagekeken	„ 2,50
Scheur H. Theresia uit- gekrabd en gestopt	„ 12,50
St. Jozefs staf gerepareerd en stevig gemaakt	„ 7,50
Maagdenhof klaargemaakt	„ 5,20
H. Pauline, nieuwe pin ingezet	„ 16,50
St. Anna op de trap gewassen en bijgewerkt	„ 6,25
Organist geholpen met het schoonmaken van de zak	„ 5,—
H. Agnes op het koor met z'n drieën klaargemaakt	„ 4,25
Navel van het Kerstkind van aangekoekt vuil ontdaan	„ 1,80
Maria's gleuf nagekeken en bijgewerkt	„ 16,50
Alle overige maagden een goede beurt gegeven	„ 16,50

Totaal f 212,—

Het schildersbedrijf F. wacht nóg op zijn geld! ★ ★ ★

NA DIE SEX-LINGERIE SHOW VAN ME IS MIJN HEIN NIET MEER TE HOUDEN

Onderstaand verhaal dank ik louter aan het toeval. Toen ik namelijk een paar weken geleden in Amsterdam een vriend wilde opzoeken die in een groot flatgebouw woont, zag ik hoe de postbode aan de deur van een der appartementen een groot aantal pakjes aan een aantrekkelijk blond vrouwtje overhandigde.

„Nou, nou... hebben ze u even goed bedacht!” zei ik in het voorbijgaan. De jonge vrouw die er wat haar weelderige vormen betrof in elk opzicht mocht wezen, keek me lachend aan en merkte op: „Allemaal dingen die ik mezelf cadeau gedaan heb!”

De manier waarop ze dat zei en het ondeugende lachje wekten mijn nieuwsgierigheid op. „Elke vrouw heeft nu eenmaal zo haar eigen kleine geheimpjes,” voegde ze er nog ter verklaring aan toe. Ze wilde net de deur weer sluiten, toen ik haar de naam van ons blad noemde en haar vertelde dat ik daarvoor regelmatig artikeltjes schrijf.

„Oh, maar dat blad ken ik heel goed; dat lezen we regelmatig!” Ze keek me geamuseerd aan en zei schalks, terwijl haar slanke vingers liefkozend over de pakjes gleden, „maar dan zoudt u best eens over de inhoud van die pakjes een aardig stukje kunnen schrijven!”

Natuurlijk ging ik hier onmiddellijk op in en na enig heen en weer gepraat, slaagde ik er inderdaad in haar over te halen tot een interview, hetwelk de volgende avond in het bijzijn van haar man Hein plaats zou hebben.

„Kijk,” begon Carla Borst — zoals mijn gastvrouw bleek te heten — de volgende avond, toen ik tegenover haar en haar man zat. „De meeste vrouwen maken de onvergeeflijke fout om, wanneer ze eenmaal getrouwd zijn, geen vleugje sex meer in hun uiterlijk doen. En dan zijn ze naderhand nog verbaasd dat hun man vreemd gaat ook!”

„Dat kan wel zo zijn, maar ik zie nog steeds niet goed in wat dat met de inhoud van die pakjes te maken heeft,” merkte ik ietwat ongeduldig op.

„Dat zal je zo dadelijk dan wel zien,” zei ze, terwijl ze opstond. En met de woorden: „Jullie excuseren me wel even, hè?” verdween ze in de richting van de slaapkamer.

„Ik zou eerst maar een lekker koud biertje nemen, want je wordt zo dadelijk nog heet genoeg! Mijn vrouw is namelijk een waar genie op dat gebied,” verklaarde Hein trots.

Ik had net goed en wel mijn biertje in mijn keelgat laten verdwijnen, toen zijn vrouw ons vanuit de slaapkamer toeriep dat we binnen konden komen en wat ik daar te zien kreeg overtrof mijn stoutste verwachtingen.

Langs de hele lengte van het ca. vier

meter lange vertrek bevond zich een verhoogd houten plankier dat door de heer des huizes blijkbaar zelf in elkaar getimmerd was. Vanaf het plafond waren er sterke spotlights met rood diffuus licht op gericht, terwijl op de achtergrond een zacht muziekje speelde. Maar het meest het aankijken wel waard was de jonge blonde vrouw zelf!

Ze droeg een nauwsluitend korset, waardoor de vorm van haar stevige volle borsten extra benadrukt werd en zwarte lange nylons die zeer geraffineerd door lange smalle jarretels opgehouden werden. Als een volleerde mannequin liep ze op haar hooggehakte schoentjes en op de maat van de muziek het plankier op en neer. Van tijd tot tijd draaide ze zich om ten einde zich door ons te laten bewonderen.

„Ziet ze er niet uit om te stelen?” fluisterde haar man me toe, terwijl hij me in de zij porde en op haar stevige ronde billen wees die uitdagend vandoor het korset achteruit staken.

Toen de muziek ophield, verdween ze achter een schot aan het eind van het plankier, dat blijkbaar als verkleedruimte dienst deed.

Enkele minuten later verscheen ze weer, nu in een lange, tot op de grond afhangende paarskleurige ochtendjas die doorzichtig was. Bij elke draai van haar lichaam kwam de jas wijd open te staan, waarbij de prachtig gevormde dijen van de draagster te zien kwamen. De eerlijkheid gebiedt me te zeggen dat de harmonieuze vormen van haar lichaam prachtig tot hun recht kwamen, zodat ik met gespannen aandacht haar verdere verrichtingen volg-

de. Die bestonden daarin, dat ze met uit elkaar gespreide vingers bestudeerde de smalle band om haar hals die de mantel van boven gesloten hield, los maakte, zodat de droom van chiffon van haar af op de vloer gleed.

Ik kreeg zodoende volop de gelegenheid deze vrouw met haar prachtige lichaam nog beter te bewonderen. Ze droeg een bustehouder waarvan de cups als twee open schalen om de borsten sloten, terwijl zich in elk van deze schalen een opening bevond waardoor een harde rozerode tepel naar buiten stak. Vanaf een handbreedte onder de navel werd het lichaam bedekt door een minuscule zwart broekje met veel kant en terwijl ze zich al dansend voortbewoog, zag ik dat zich in het kruisje daarvan een geraffineerd splitje bevond, dat bij elke beweging even open kwam te staan en zich daarna weer sloot. Het prikkelde op een verschrikkelijke manier mijn fantasie.

„Deze verrukkelijke sex-lingerie bestel ik bij postorderbedrijven die daarmee regelmatig in de sex-bladen adverteren. Ik laat eerst een catalogus komen en samen met Hein zoeken we dan de fijnste en mooiste dingetjes uit. Nu weet je dan ook gelijk wat er in die pakjes zat,” verklaarde ze, terwijl ze gelijk weer achter het schot verdween.

„Goedkoop is zo'n hobby natuurlijk niet,” verklaarde Hein desgevraagd, „Maar God man, ik kan er nu eenmaal maar niet genoeg van krijgen haar daar zo in rond te zien sporten!”

Niet zodra kwam ze weer te voorschijn, of Hein begon enthousiast in zijn handen te klappen en ik moet bekennen dat daar alle reden toe was, want vóór ons op het plankier stond de „grote zonde” in hoogst eigen persoon.

De beha die ze nu droeg was van soepel wit leer en liet meer vermoeden dan zij eigenlijk wel bedekte. Daarbij droeg de blondine soepele, eveneens witleren, hoge laarzen die tot halverwege haar dijen reikten en lange zwarte handschoenen.

Als een volleerd striptease danseres trok ze daarna een van haar handschoenen langzaam millimeter voor millimeter naar beneden en begon daarmee een spel van aantrekken en afstoten te spelen, waarmee ze ongetwijfeld in elke nachtclub een enorm

— Lijkt me ook wel leuk, maar waar halen we twee vrouwen, een kanarie en een wolfshond vandaan.....?

succes zou hebben geboekt. Als laatste liet ze ten slotte haar bustehouder van zich af vallen en toonde ons onbevangen haar heerlijke borsten.

Haar man begon bij dit toneeltje erg opgewonden te raken en zat voortdurend op zijn stoel heen en weer te schuiven, waarbij zijn ademhaling al gejaagder en zwaarder werd. „Van deze shows droom ik nu elke dag weer en kan nauwelijks het moment afwachten dat ik weer van mijn werk thuis ben,” zei hij in vervoering, terwijl hij met zijn vingers in een stukje lingerie woude dat ze zojuist schijnbaar achteloos naast ons op de grond had laten vallen.

„Toe, wijfje van me, laat onze gast nu eens dat „katten”slipje zien dat je hebt!” Zijn vrouw die zich eerst nog zonder schaamte in haar volle naaktheid had vertoond, kreeg nu plotseling een hoogrode kleur.

„Ik weet niet of meneer dat nu wel...!”

„Toe nou, engel, doe het dan maar om mij een plezier te doen!” De bedelende toon waarop hij dit zei miste zijn uitwerking niet, want toegeefflijk lachend verdween ze weer achter het schot, om even later te voorschijn te komen in het blijkbaar door haar man zo bewonderde slipje.

Het „katten”slipje bleek een kort nauwsluitend broekje te zijn waarop ter hoogte van het kruisje een grote zwarte kater met een enorm geslachts orgaan in erectie geborduurd was en die kennelijk uit was op de instandhouding van het geslacht Felix. Door de heupwiegende gang waarmee de vrouw des huizes zich over het plan-kier bewoog, bewoog ook de kater zich in hetzelfde ritme, hetgeen de indruk wekte alsof hij al volop actief bezig was zich van zijn voortplantingstaak te kwijten. Het was zo'n komisch gezicht, dat ik in lachen uitbarstte. Van een bustehouder had ze ditmaal afgezien, al hield ze kuis de handen voor de borst gekruist.

Ook Hein schaterde van het lachen en sloeg zich kletsend op de dijen van plezier. „Kijk nou toch die verrekte kater eens! Wat zal dat poesje van haar het zwaar te verduren hebben!”

Carla lachte veelbetekenend en gaf me een knipoogje. „Nu hoor je zelf eens met wat voor rare ideeën die man van me rondloopt. Gelukkig maar dat

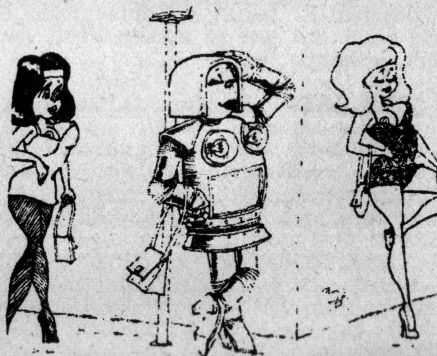
ik precies weet waarmee ik hem boeien kan, zodat hij het niet buitenshuis hoeft te zoeken. Aan harde pornofilms of opgemaakte strip-tease danseressen heeft hij dan ook geen enkele behoefte. Hij heeft immers thuis alles wat zijn hartje begeert?” Na deze woorden verdween ze in de kleedruimte om even later weer als een normale huisvrouw bij ons te komen zitten.

Toen ze gezellig een drankje had ingeschonken, ging ze verder, „Natuurlijk is het niet zo dat ik elke avond direct uit de keuken naar de slaapkamer hol om die „sex”-show van me op te voeren. Daar moet je namelijk echt voor in de juiste stemming zijn. Er zijn genoeg avonden bij dat ik zo maar poedelnaakt boven op bed ga liggen!”

„Ja, maar het fijnste vind ik wel wanneer ik haar bij het uitkleden mag helpen,” zegt haar man enthousiast. Dikwijls spelen we na afloop van de „show” nog een spelletje; een soort pand verbeuren. Ieder op zijn beurt gooien we dan met een dobbelsteen en wie het laagste aantal ogen gooit, verliest en moet een kledingstuk uitrekken.”

„Hein gaat zelfs soms zó in zijn spel op, dat hij geeneens meer zijn beurt af kan wachten. Hij is dan gewoon niet meer te houden...”

Wanneer ik Carla en Hein even later voor de prettige ontvangst en het openhartige interview dank, speelt nog steeds het idee van het „pandverbeuren” door mijn hoofd en neem ik het besluit om dat eens bij voorkomende gelegenheid over te nemen...

HOROSCOOP VOOR DE MAAND MEI 1974

DE RAM: Gestimuleerd door een rijke verbeelding en aangemoedigd door vrienden of vriendinnen, werpt u zich in een nieuwe onderneming of een nieuw avontuur. Veel degelijks zal er niet van terecht komen, maar het schenkt u een poosje aangename illusie. Uw persoonlijkheid stelt anderen in de schaduw, hetgeen vijandigheid schept.

DE STIER: Een periode die gunstig is voor alle genoegens en daden die belangeloos zijn. U put er voldoening uit. Indien u reden hebt om te vrezen voor uw reputatie, wees dan dubbel voorzichtig nu. De minste indiscretie wordt u beslist fataal. Reden of geen reden, het ziet er naar uit dat u toch iets ondoordachts zult doen in deze periode.

DE TWEELINGEN: Nuchterheid en intuïtie, waaraan de Tweelingen wel eens gebrek hebben, zijn nu goede gidsen. Door een heldere blik en het vinden van de juiste uitdrukkingen wordt een doel bereikt of een oplossing afgedwongen. Er hangt een intermezzo in de lucht dat iets te maken heeft met een vreemde taal.

DE KREEFT: Pessimisme, opstandigheid en zwartgalligheid, ziedaar de hoofdschotel van uw humeur. Het maakt u ondoordringbaar voor vriendschap en genegenheid, waaraan het nochtans niet zal ontbreken. Zodoende wordt in zekere gevallen door u zelf onverschilligheid gekweekt en pas later zullen er de nadelen van ondervonden worden. Dit is een elegante manier om te zeggen: U maakt het bont in deze periode!

DE LEEUW: Bewijzen van vriendschap en genegenheid door personen die u op dit gebied nooit verwend hebben. Ironie en spot worden u niet gespaard maar de gelegenheid komt om die belagers hun tong in te doen slikken. Overigens, het prestige in het algemeen ondergaat een gunstige invloed en vooral de drang naar zelfstandigheid krijgt gelegenheid om zich te laten gelden.

DE MAAGD: Wees niet krenterig met uw raad en uw pogingen om iemand uit een netelige toestand te redden. Voor één keer zal men u dankbaarheid tonen. Uw persoonlijkheid komt — op gunstige wijze — in het brandpunt van de belangstelling te staan. Zij die geheime wensen van sentimentele aard hebben, maken een goede beurt. Ogenblikken van triomf en zelfvoldoening.

DE BALANS: Hoogmoed verleidt de Balansen van beider kunne tot uitgaven, die niet in overeenstemming zijn met hun budget. Deze uitgaven zullen, helaas, nutteloos zijn, want er wordt niet mee bereikt hetgeen beoogd werd. Op het laatste nippertje wordt ergens een spaak in het wiel gestoken. Evenwel, arbeid en vlijt scheppen momenten van zelfvoldoening en zullen naar waarde geschat worden.

DE SCHORPIOEN: Een sfeer van nervositeit die tot ondoordachte dingen aanleiding geeft. Verleidingen van allerlei aard die niets goeds inhouden en waaraan niet toegegeven mag worden. Kentering in een vriendschappelijke verhouding. Een stom toeval

bezorgt u een klinkend en onverwacht succes... en een korte, satanische vreugde, want het doet iemand die u niet gunstig gezind is beven van afgunst!

DE SCHUTTER: Stel geen te hoge eisen en neem het leven ditmaal zoals het komt, met zijn „ups and downs.” Er is aanleiding noch tot overdreven optimisme, noch tot overdreven pessimisme. Doe het rustig aan en laat de problemen rusten. Het is een periode van onverschilligheid en zonder nervositeit. Beschouw het als een vakantie!

DE STEENBOK: De romantiek speelt u beslist rare parten. Een te weinig nuchtere en klare kijk op sommige dingen, leidt tot misrekeningen of ontgoochelingen. U blijkt niet opgewassen te zijn tegen brutaliteit. Het andere geslacht spot met hetgeen u au sérieux neemt, maar hij of zij zal het lid op de neus krijgen. Voor de dichters en dromers onder u, alleszins een vruchtbare periode.

DE WATERMAN: Schijnbaar „gunstige” zaken of relaties vallen in het water. Achteraf blijkt het een meevaller te zijn, want het had u meer kwaad dan goed gedaan. Deze boze krachten zullen u later in de periode weer belagen. Sla kordaat uw tent elders op of zet een streep onder bepaalde sentimentele betrachtingen. U zult er wel bij varen.

DE VISSEN: Bemoei u niet met andermans zaken, wees soepel en neem bijtijds uw kniekers uit het spel, want u dreigt de dupe te worden in zaken waarin u tracht te helpen. Heb vooral

geen spijt of wroeging over deze schijnbare laksheid, want uw planeet schenkt u in deze periode niet de nodige krachtadigheid om u tegen brutaliteit te verdedigen.

— Ziet u wel mijnheer Fritsen; een paar passende woorden en uw vrouw ontdoelt!

HUMOR

★ Een filmproducent komt thuis op het moment dat zijn vrouw plaatsneemt aan de ontbijttafel. Ze valt woedend tegen hem uit en vraagt wat dat te betekenen heeft.

„Nou,” zegt hij, „om je de waarheid te zeggen: ik heb gisteravond tot een uur of twaalf gewerkt en toen heb ik een jonge actrice naar huis gebracht en dat is een lekkere meid en we hadden wat op en toen vroeg ze of ik nog even binnen wilde komen en dat wilde ik wel en toen ben ik de hele nacht bij haar gebleven en nou ben ik zo moe als een hond, dus zeur me alsjeblieft niet langer aan mijn kop!”

„Je smoesje is weer goed, huicelaar!” roept ze woedend uit. „Maar ik trap er niet meer in. Je bent natuurlijk weer heel de nacht aan het pokeren geweest!”

★ Mijnheer Lefswep was ontzettend verwend wat zijn avontuurtjes met de vrouwtjes betrof. De laatste tijd maakte hij er dan ook maar weinig woorden aan vuil. Voor hem was het een zaak geworden van graag of anders niet.

En vanuit dat standpunt handelde hij ook, toen hij iets eindeloos lekkers naast zich op een barkruk aantrof.

„Zullen we effe?” informeerde hij.

„Goed,” zei het meisje.

„Jouw flat of de mijne?”

„Zeg,” viel het meisje uit, „als je van plan bent eerst de halve avond te ouwehoeren, dan zie ik er net zo lief vanaf.”

★ De boer heeft zijn nieuwe knecht uiteengezet hoe je op doodsimplen wijze kunt vaststellen of een kalf een stier is of niet: je voelt met je hand onder zijn buik en als daar een pluk haar zit, is het een stier.

Komt de nieuwe knecht hem een paar dagen later vertellen: „De meid die hier gelijk met mij gekomen is, is een stier....”

★ Dochtertje van vijf kruipt bij moeder op schoot en zegt:

„Wat fijn eigenlijk, hè, dat je je hele leven blijft leven!”

★ „Kun je me misschien ook vertellen hoe die lippenstift op de kraag van je overhemd is gekomen?” vraagt het jonge vrouwtje woedend, als haar man pas tegen de ochtend thuiskomt. „Hé! Merkwaaardig zeg! Geen idee van!” antwoordt hij verrast. „Ik weet toch zeker dat ik het overhemd uitgetrokken heb....”

★ Anneke heeft Mama al vaak in de douche bekeken. Op een keer vraagt ze haar: „Mama, waarom heb jij geen haar op je borsten en Papa wel?”

„Ja kindje,” zegt Mama opvoedend, „bij jullie op de speelplaats groeit toch ook geen gras....”

★ Het leven is eigenlijk één brok ellende. Tegen de tijd dat een man rijk genoeg is dat hij niet meer een uur lang naar een weggeslagen golfbal hoeft te zoeken, maar hem eenvoudig als verloren mag beschouwen, heeft hij de kracht niet meer om te slaan. En iets dergelijks geldt nog veel meer ten aanzien van de sex.

— Als u er één dozijn koopt, wordt er één gevuld thuisbezorgd.

Bezoekt onze sex-club

M O N I K A

- ★ Diverse dames aanwezig
- ★ Doorlopend film
- ★ Striptease
- ★ Life-shows

Geopend van 's middags 14.00 uur
tot 's nachts 02.00 uur

**Kronenhoefstraat 17 G
(omg. Woenselsemarkt)
Eindhoven
Tel. 040 - 43 62 26**

Societeit Cleopatra

Tilburgseweg 155 - Goirle

Tel.: 013 - 32 08 06

Striptease - Life-show

Masturbatieshow

Porno-films

Diverse dames aanwezig

Geopend van 22.00—04.00 uur
woensdag en zondag gesloten

Voor discreet relaxen

INSTITUUT EROTICA

EROTISCH — APART — DISCRETIE

Uw hostess is de Nederlandse sex-schrijfster, mevr. Ida v. Swieten
Schuimbaden - Luxeueze badkamer - Film-assortiment (kleur en geluid)

Meesteressen aanwezig met een speciaal ingerichte kamer
voor streng en dominerend

Ook lesbienne aanwezig - voor Trio.

Française aanwezig voor S.M.

Haar charmante meisjes bieden u alles op sex-gebied.

DAGELIJKS GEOPEND VAN 11.00 TOT 01.00 UUR

OOK ZATERDAG EN ZONDAG

STATIONSWEG 127A — DEN HAAG — TEL. 070-46 38 48

(Gelegen, 5 min. van Hollands Spoor)

Een paar proefopnamen van Jeanette, een Engels/Duitse schoonheid, om te kijken hoe ze het zal doen op het groene gras van de Argentijnse pampa, waar ze deze zomer naar toe hoopt te gaan. Jeanette is dol op reizen en dank zij haar baan als fotomodel komt ze ruimschoots aan haar trekken. Ondanks haar 21 lentes is ze al twee keer naar de Verenigde Staten geweest en heeft ze verleden jaar een uitgebreide trip gemaakt naar het Verre Oosten.

Haar vakantie bracht ze op de terugweg door in Nepal, het mysterieuze sneeuwland in de hoge bergen, waar ze in Katmandoe in aanraking kwam met heel wat van haar landgenoten die diep in de ellende zaten, volledig verslaafd aan de drugs. Bij haar terugkomst sloot ze zich onmiddellijk aan bij een anti-drug comité, waar ze uit eigen ervaring kon vertellen waar het mee eindigt als iemand z'n remmen verliest en meent de ideale oplossing gevonden te hebben in het gebruik van verdovende midde!en.

ab
n
n
n
n
n

H
h
d
n
w
d

Patty Gregson
vond het best leuk
door onze fotograaf
op de korrel ge-
nomen te worden.
Nu de zomer in
aantocht is, wordt
het truitje te
benauwd en vindt
ze het prettiger
zich een beetje
luchtiger te kleden.
Bovendien heeft ze
er het figuur voor
en mogen haar forse
joekels best gezien
worden! Patty is een
van Engeland's
topmodellén en haar
agenda is voorlopig
al tot het einde van
het jaar volgeboekt,
al zal ze zich voor
deze opnamen niet
lenen als het een-
maal hartje winter is.

„Het vreemde met mij is, onthult Katy Mirzazah, dat iedereen die ik tegen het lijf loop onmiddellijk aan seks denkt." Eerlijk gezegd, is dat natuurlijk niet zo'n wonder, want wie zou bij het zien van zo'n prachtige voorgevel niet aan seks denken? Toch zijn haar statistieken niet abnormaal, want Katy heeft een prachtig figuur, alleen wel wat zwaar aan de bovenkant, maar dat is alleen maar een plezierige bijkomstigheid. Katy, een drie en twintigjarige schoonheid werd geboren in Perzië en is van moeders kant half Indisch. Ze kreeg haar opleiding in Teheran waar ze met succes de middelbare school af liep.

Alvorens naar de universiteit te gaan maakte ze een vakantiereis naar Europa waar een wereld voor haar openging. In hotels waar ze logeerde kwamen direct belangstellende heren op haar af die al direct fantastische aanbiedingen deden, de een nog aanlokkelijker dan de ander en aangezien de Oosterse vrouw nu eenmaal voor liefde geboren is, had Katy er niet de minste moeite mee het iedereen naar de zin te maken. Toch is ze van plan binnen niet al te lange tijd naar huis terug te gaan om zich te verdiepen in de studie van de anatomie, iets waarvoor ze al heel wat vriendjes uitgebreid de gelegenheid gegeven heeft!

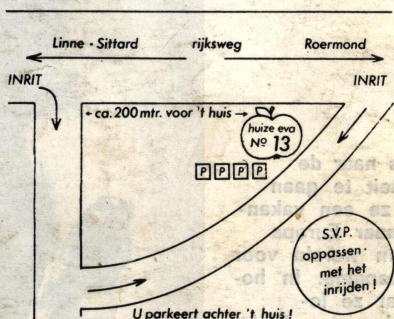

„Huize Eva” relaxcentrum

HERTEN (bij Roermond) RIJKSWEG 13

Tel. 04750 - 1 27 42

DISCREET RELAXEN IN INTIEME SFEER BIJ DE

PLAY-GIRL-CLUB

Leuke assistentes aanwezig

Diverse gevarieerde kleuren-films worden dagelijks vertoond.

Geopend: 14.00 uur tot 02.00 uur

's Zondags: 19.00 uur tot 02.00 uur

Tot ziens op de Alkmaarsestraatweg 67 — Beverwijk

Inlichtingen: 02510 - 2 74 65